NĂM THỨ MƯỜI LĂM. — SỐ THỨ 3004 MỖI SỐ : 0$04 NGÀY THỨ NĂM 24 MARS 1927

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9 00	4 . 50	2 . 25	
Ngoại-quốc.	14 00	7 . 00	3 . 50	
Các làng và các công-sở. .	10 . 00	5 . 00	2 . 50	

Hạn mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 68, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . . 0$80 le c/m
Contrat annuel [illegible]
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Một cái căn-tính rất ác-liệt của người mình

II

Đành rằng trong xã-hội vẫn có một hạng người giả nhân giả nghĩa, tự lợi tự tư, cũng thó được cái hư-danh lòe loẹt với thiên hạ là người có học có tài, mà học lắm chỉ càng dễ vẫn quá sức phí, tài lắm chỉ càng giỏi toàn-doanh bôn cạnh, đối với công chúng cũng thường đeo cái mặt nạ ái quần ái quốc, gặp việc công thì ra điều hám-hở, thấy việc nghĩa thì làm bộ loăn-xoăn, mà kỳ-thực trong tim đen xoay-xỏa lọ lường, bất kỳ mưu tính chuyện gì, hành động cách nào chẳng qua cũng chỉ để mà thỏa cái tư-đồ giảo quyệt gạt của lừa người, đạt cái mục-đích để hèn kiếm danh chác lợi; cái hạng người như thế mà nếu lại được không ai ngờ cả, không ai ghét cả, ai cũng cố-kết với, ai cũng nâng đỡ cho, thì cái cạm bẫy của họ bày ra biết bao nhiêu người mắc, cái bả độc của họ rắc ra biết bao nhiêu người mê, mà xã-hội nhân-quần phải chịu biết bao nhiêu nỗi thiệt thòi hư hại; như thế mà bảo đừng ngờ, đừng ghét, lại cố-kết với họ, nâng đỡ cho họ nữa, thì có khác gì chắp cánh cho hổ, mở đường cho hươu. Phải, cái hạng người như thế thì cố-nhiên là phải ngờ phải ghét, thật cố-nhiên là không nên cố kết với họ, nâng đỡ cho họ thật; nhưng nếu nhân thế mà ai ai cũng ngờ cũng ghét thì sao nên. Ngọc với đá, mắt cá với hạt châu, ta phải phân biệt cho rõ ràng, lấy bỏ cho đích xác, nó là đá đấy, là mắt cá đấy mà ta ngờ ta ghét thì được rồi, chứ nếu ngọc mà ta cũng cứ ngờ là đá, hạt châu mà ta cũng cứ ngờ là mắt cá, ta sinh ngờ rồi ta đề ghét, ta đem đập tan vứt xó đi mất, thì chẳng hoài chẳng thiệt cho ta lắm du?

Ta chẳng nên ghen ghét ai làm gì, mà ta cũng chẳng nên ngờ vực ai vội, ta đối với ai ta chỉ nên phân biệt cho rõ ràng mà lấy bỏ cho đích xác như thế này: cũng kẻ là người có tài có học, ta phân biệt xem người nào là người thành thực đôn-đốc mà hết sức luyện tài tu học, người nào là người phô-trương huyễn diệu mà làm bộ rộng học cao tài; cũng kẻ là người ái quốc ái quần, ta phân biệt xem người nào là người hữu-sở-vị mà giả danh ái-quốc ái-quần, người nào là người vô-sở-vị mà thực bụng ái-quần ái-quốc; cũng kẻ là người làm việc công, việc nghĩa, ta phân biệt xem người nào là người làm việc công, việc nghĩa mà có cái mưu đồ gì khác, người nào là người làm việc công việc nghĩa mà không vì cái lợi lộc gì riêng. Những người học-vấn chưa lấy gì làm uyên-thâm, tài trí chưa lấy gì làm luyện-thục, mà đã có ý tự tôn tự đại, chực đem cái học mỏ-măng, cái tài sống sượng mà lừa dối đời để hòng kiếm tiếng kiếm miếng với đời, ấy là những người không có thực tài thực học cả; người có thực tài thực học thì bao giờ cũng nhún nhường, bao giờ cũng cố gắng, không cần ai biết, không thích ai khen, một mình mình, tự tín lấy mình, tự miễn lấy mình, khắc khổ dùi mài cho tài của mình càng ngày càng giỏi, học của mình càng ngày càng tiến. Người không có thực tài thực học thì nói chỉ được chuyện ái quốc ái quần; người đã có thực học thực tài thì tất là có bụng ái quần ái quốc. Nói ái quần ái quốc mà giàu sang vẫn lấy làm hâm-mộ, bần tiện vẫn lấy làm lo buồn, ăn vận thích món ngon, mặc vẫn ưa của đẹp, vẫn say mê về thị-dục, vẫn đua đầy về hư vinh, thấy người tâng-bốc dua nịnh, vẫn ra ý đẹp lòng, thấy người nói thẳng can ngay, vẫn không sao bằng bụng, không có cái độ lượng kiêm dung quảng nạp, không có cái nghị-lực nhẫn khổ nại lao, thì làm sao gánh vác nổi được những sự-nghiệp to-tát lâu dài, mà thao-thủ thủy chung, không biến dịch, ấy là những người chỉ có cái miệng ái quần ái quốc mà không có bụng thực ái quần ái quốc chút nào; người có bụng thực ái quần ái quốc thì không say mê về thị dục, không đua đầy về hư vinh, mặc không tất phải của đẹp mới ưng, ăn không tất phải của ngon mới được, ở cái cảnh giàu sang cũng không hề đắm đuối, gặp cái cơn bần tiện cũng không hề đổi thay, cái nghị-lực rất là nhẫn khổ nại lao, cái độ lượng rất là kiêm dung quảng nạp, lúc nào cũng đinh-ninh dự bị để thừa đương việc nước, mà không quản gì khó nhọc nguy nan. Đối với việc công việc nghĩa, kẻ giả thác về việc nghĩa việc công mà có mưu-đồ khác, thì tất là có dành lấy cái danh gì hay quặc lấy cái lợi gì ở trong cái việc ấy, mà làm việc thì đến là bôi-xoa dối-dá, không có chuyên tâm chú ý, cần cho cái việc ấy đến quán thiệt thủy chung; đến những người không có tư-tâm lợi lộc mà một lòng vì nghĩa vì công thì danh không có cũng không cần, lợi không có cũng không tưởng, chỉ biết cúc cung-tận-tụy với việc công việc nghĩa, hoặc lợi dụng cách này, hoặc lợi dụng cách khác, tùy cơ ứng biến, ủy khúc cầu thành, không kể gì khen chê, không luận gì hơn thiệt, mà chỉ làm sao cho cái việc ấy xong xuôi trọn vẹn là thỏa-dạ yên lòng; Ta cứ thế mà phân biệt kẻ thực người hư, thì sự lấy bỏ của ta là rành là đúng, ai đã hồ dễ lừa dối ta nổi mà ta phải ngờ vực ai ghen ghét ai làm gì vậy.

T.

Vô-tuyến-điện

Ngày 21 mars 1927

Nước Pháp

Việc Đông dương tại nghị viện

Theo như lời quan tổng trưởng tòa nói các đã cam đoan tại thứ dân nghị viện ngày thứ sáu mới rồi, chánh phủ định rằng cái vấn đề đồn điền ở Paris sẽ giao cho một phái bộ thanh tra thuộc địa tra xét. Phái bộ lại có thêm quan hội viên quốc nghị Charles Rivet.

[illegible] việc công sản, đồn điền hợp ở bộ thuộc địa, do chánh phủ mới sửa soạn một bản lệnh mới, về việc cấp đồn điền, và việc soạn các điều lệ cấp đồn điền, đã được lệnh làm sớm việc cho chóng xong.

Việc phân tranh của nước Tắc với nước Ý

Các báo bình phẩm việc giao tế của nước Ý với nước Tắc, đều nói các tin tức về việc ấy phải nên xem xét cẩn thận mới được. Báo *Matin* có nói nước Tắc có ý ngờ vực về bản giao ước Tirana, việc ấy không có thể trách được nước Tắc; nhưng nước Tắc không có bụng nào dùng võ lực mà bồi phục lại cái hề lực của mình.

Nước Pháp đã tiếp được bức thư của nước Ý cũng giống như bức thư gởi cho chánh phủ Londres về việc nước Albanie.

Quan Briand đã hạ lệnh cho quan sứ thần Pháp ở Belgrade khuyên chánh phủ nước Tắc nên ôn hòa, và cẩn trọng. M. Philippe Berthelot tiếp quan sứ thần nước Tắc, thì cũng khuyên như thế.

Liệt cường có chân trong hội đồng quản trị hội Vạn-quốc đương điều đình với nhau để cùng nhau ấn định các phương sách giải quyết việc phân tranh ngày nay, nếu cần ra thì sẽ triệu-tập hội đồng quản trị hội Vạn quốc theo như khoản thứ 11 trong hiệp ước.

Những lời báo *Giornale d'Italia* kháng cáo một vài người Pháp hành động để bênh vực nước Tắc không có gì làm bằng cớ.

Việc giao tế với nước Đức

M. Bokanwski, tổng trưởng bộ thương mại đã tiếp các đại biểu kỹ nghệ về các chất hóa học, rồi ngài lại hội kiến với phái bộ thương-mại nước Đức. Các đại biểu kỹ nghệ Pháp có nói sẵn lòng mua của người Đức 15 triệu các chất hóa học; nhưng nước Đức có ý không muốn theo cái cách nhận bồi khoản bằng sản vật, đã định trong chương trình Daives và bản giao ước Londres, nếu chánh-phủ Đức không đổi ý kiến, thì bản giao ước đương thi hành tề bãi đi.

Nước Anh

Sổ chi-thu về hải quân

Chánh-phủ đệ trình hạ nghị-viện bản dự-án sổ chi thu bộ hải-quân. Các khoản chi-tiêu định là 58 triệu livres sterling, nghĩa là hơn 7 nghìn triệu quan, tổng cộng to hơn số chi tiêu của cả lục binh, lẫn hải-quân nước Pháp.

Các tàu chiến mới sẽ đóng mất 10 triệu livres sterling.

Nước Tắc

Việc phân tranh với nước Ý

Chánh-phủ Tắc xin các quan ủy-viên binh vụ của liệt quốc ở Belgrade xem xét tình thế. Nếu không có nước nào tràn vào, nước Albanie trước, thì nước Tắc không có định đem quân vào nước ấy. Nước Tắc chưa có xin hội Vạn-quốc can thiệp vào; nước Tắc muốn được tự-do tùy tiện hành động.

Tại nghị-viện, quan tổng trưởng nói về bản hiệp-ước Tirana có nói: Hễ nước Ý cứ ở trong phạm vi các [illegible] độc-lập, và bảo toàn của Albanie, thì không sự cuộc giao-tế của Ý và Tắc sẽ thay đổi. Nước Tắc sẵn lòng đặt một cuộc điều tra để các nhà giám định thế giới xét xem việc quốc phòng của nước Tắc không quá cái giới hạn thường.

Nước Đức

Các đảng chính-trị

Những bọn biểu-tình về đảng cộng sản và về đảng phản động xung đột nhau ở nhà ga tại ngoại châu thành Berlin. Có nhiều người bị thương.

Nhật bản

Thanh giảm quan chức

Bộ giao-thông mới bãi chức một nghìn các viên chức.

Một việc đình-công

Thầy-thợ tàu của công-ty hàng-hải *Nippon Yusen Kaisha* đình-công, công ty không chấp những việc của thầy-thợ thỉnh cầu, 200 người đã bỏ tàu lên bộ ở Yokohama và 100 người đã [illegible] cũng có phong-trào ấy.

Ấn độ

Việc ngân-hàng

Cai-đốm nhà ngân-hàng *National Bank Of India* ở Rangoon có tiếp được tờ trình ở chính điếm gởi đến nói số tiền lời về năm 1926, ra kể cả các số tiền lời trước, được 775.400 livres sterling. Số tiền lời của cổ phần được 20%. Số tiền tồn kim được là 30.000 livres, các nhà cửa đất cát được 40.000. Số tiền hưu trí của người làm cộng là 255.400 livres sterling.

A. R. I. P.

Việc Trung-hoa

Ngày 9 mars 1927

Việc náo-động ở Thượng-hải

Các báo Trung-hoa đăng tin rằng chánh-phủ quốc-dân có điện cho hội-đồng chánh-trị của quốc dân đảng ở Thượng-hải, tỏ ý mong rằng các hội-viên quốc dân-đảng ở Thượng-hải đừng có can dự vào những việc cướp phá và bạo động, trong những cuộc biểu tình sau này và sự tương lai của các tô-giới ngoại-quốc.

Cái chương trình của Trương-tôn-Xương

Vì cái tình thế chiến sự ở Hà nam và An-huy, chắc là Trương-tôn-Xương nay mai sẽ trở về Tế-nam để chủ trương việc chiến-tranh tại các mặt trận.

Chắc là Trương sẽ giao binh quyền ở Giang-tô cho Tất-thứ-Trăng và binh quyền ở An-huy cho Chu-ngọc-Phồ.

Hải-quân ở Thanh-đảo

Ở Thượng-hải có tin rằng Tất-thứ-Trăng, trưởng hạm đội ở Thanh-đảo và tư-lệnh các đạo quân Sơn-đông tại Giang-tô, đương điều-đình với Dương-thụ-Trang là trưởng-hạm đội ở Thượng-hải, vì trước đây Dương phản kháng không cho hạm đội Thanh-đảo vào cửa sông Dương-tử. Lại có tin rằng hai bên đã hợp ý nhau rằng mỗi tháng binh gia Sơn-đông cấp cho hạm đội Thượng-hải 300.000 dollars, mà hạm đội Thượng-hải thì sẽ giúp sức cho binh gia Sơn-đông trong việc đánh nhau ở dọc sông Dương tử. Chắc là không cần phải đem hạm đội Thanh-đảo đến Dương-tử, nhưng hạm-đội cũng đến miền duyên hải Chiết-giang để đánh quốc dân quân về mặt bể.

Quân Tôn-truyền-Phương lui

Ở Trấn-giang có tin rằng quân Tôn-truyền-Phương có một số lớn lui về bờ phía bắc sông.

Việc hành động của bắc quân

Lại có nhiều quân Sơn-đông từ Phố-khẩu đến Nam-kinh. Ngày hôm nay có đem nhiều khí dụng lương thực qua sông.

(Dịch báo Tàu)

Ngày 15 mars 1926

Quân Sơn-đông muốn tràn vào tô giới

Ngày 12 mars, có 500 quân Sơn-đông mang khí-giới chực kéo vào tô-giới, nhưng bị quân Anh ngăn giữ không cho vào. Từ hôm ấy, những lối đi vào tô giới, các nước đều có đặt quân canh giữ rất nghiêm nhặt.

Trương-tôn-Xương lặc thu quân phí

Vì sự chiến-tranh ở Giang-tô, An-huy chi phí rất nhiều, nên Trương-tôn-Xương có cưỡng bách nhà ngân-hàng Thượng-hải và tổng thương hội phải trả cho một số tiền là một nghìn vạn đồng. Được tin ấy các thương dân rất lấy làm lo sợ.

Phái Phụng-thiên đối với thời-cục

Phái Phụng-thiên vì còn đợi tình hình Hà-nam kết liễu ra thế nào, [illegible] tổ chức nội-các cũng còn dùng dằng chưa quyết. Còn vấn-đề Nam, Bắc điều hòa cũng chưa chịu tuyên bố.

Một cái nạn xe hỏa ở Giao-châu

Ngày 9 mars tại đường hỏa xa Tế-nam và Giao-châu có hai dây xe-hỏa đụng phải nhau. Hành khách 30 người bị chết, và 60 người bị thương.

Tin Trương-tác-Lâm

Vì Trương-tác-Lâm muốn về Phụng-thiên, song Trương-tôn-Xương có điện ngăn rằng hiện thời cục đang lúc bối rối, xin Trương hãy lui lại ở Bắc-kinh để tọa trấn các nơi.

(Dịch báo Tàu)

Ngày 20 mars 1927

Nam-quân ở Thượng-hải

Thượng hải. — Nam quân có thể tự nói rằng mình đã thu phục được Thượng-hải, vì ở mặt trận không chỗ nào thấy Bắc-quân chống-cự cả. Bắc-quân đã rút khỏi binh-công-xưởng, cách tô-giới Pháp hai dặm. Chung-quanh tô-giới Pháp có đặt đường giây thép có gai. Tô-giới liệt-quốc hiện còn mở cửa, cũng sẽ đóng cửa lại cho hàng mấy nghìn lính hoặc có khí-giới hoặc không ở ngoài tô-giới, không vào được.

Có tin đồn rằng tướng P. Shou Chen, trưởng-binh các quân đội Sơn-đông vội xuống phía nam.

Sau cùng có tin rằng trong một lúc Nam-quân sáng đánh các nơi xung-yếu nhất của đường trận Bắc-quân, mà tiến về phía Thượng-hải.

Trương-tôn Xương vẫn để nhiều quân lính ở khoảng giữa Thượng-hải và Nam-kinh, để giữ cho khỏi nghẽn đường giao-thông thì quốc-dân đảng thu phục mất hết miền Dương-tử giang.

(Dịch báo Tây)

Ngày 21 mars

Tình thế Thượng-hải

Hồi 16 giờ 5

Thượng hải. — Cái phong trào đình công mừng cuộc thắng lợi của Nam-quân sáng ngày 21 đã lan ra sở bưu-điện, và đường xe điện của hai tô-giới, cùng các cửa hàng và các nhà máy. Hiện nay tuy rằng miền ven tô giới quốc tế về phía bắc vẫn đánh nhau, song nội địa hình như đã về quyền Nam-quân cả.

Việc giao thông của các tô giới với nội địa bị nghẽn hẳn.

Hồi 16 giờ 45

Các quan võ bắc chánh phủ tại nội địa đều bỏ trốn chạy, bỏ thành phố lại cho bọn phiến loạn. Bọn này mưu lập một dân chánh phủ, trước khi quân lính tới nơi. Đã tuyên bố đại đình-công.

Trên mấy chiếc tàu buôn Anh, bọn thủy thủ Trung-hoa có kéo cờ. Bộ thủy quân nguyên soái Anh có cho tàu và binh lính đến [illegible] xác, rằng người Trung-hoa và người Anh đánh nhau về mon tô-giới quốc tế về phía bắc.

Nam quân cướp được xưởng khí giới Long-hoa

Bắc-kinh. — Có tin đích xác rằng Nam quân đã đánh được xưởng khí giới Long-hoa trong miền ngoại châu thành Thượng-hải, như vậy thì quân Quảng-châu thu được cả miền ấy vậy.

A. R. I. P.

Các tin lạ trong thế-giới

Bắt tay quan Tổng-thống

Quan Tổng-thống Coolidge nước Hoa-kỳ thường mỗi năm đặt mấy buổi tiếp công chúng, nghĩa là trong những buổi ấy nhân dân ai vào yết kiến cũng được; [illegible] rộng rãi, phòng khách cũng thênh thang, hàng mấy người đi lại cũng có chỗ.

Nhưng chỉ có một điều bất tiện, là trong những ngày ấy quan Tổng-thống phải bắt tay hàng mấy nghìn người thì lắm khi xong buổi tiếp khách tay mỏi rời không cử động được nữa.

Nhưng nghe đâu từ nay quan tổng thống định không bắt tay nữa, chỉ nghiêng đầu chào lại mà thôi. Quan tổng thống nghị bãi lệ bắt tay không phải là sợ mỏi tay, nhưng là bởi có mấy công ty hỏa xa kia một lần có yết ở ngoài phố cái giấy rao hàng như sau này:

Quý khách nên lấy vé, để đến Washington mà bắt tay quan tổng thống.

Bàn về học-thuật và tư-tưởng biến-thiên ở TRUNG-QUỐC

XXV

TIẾT THỨ BA

Phái biệt

Cái công lệ cạnh tranh, ở trong trường thiên diễn, không bao giờ hết được, cuộc cạnh tranh ở bên ngoài đã hết, cuộc cạnh tranh ở bên trong lại dấy lên, về nhân quần cũng thế mà về học thuật cũng thế. Hiển-học-thiên của Hàn-phi nói rằng sau khi đức Khổng-tử chết rồi, nho chia làm tám. Ở đời nhà Hán; nho học tuy tụng thịnh, mà chỉ phải chia làm tám, tuy không tra xét rõ ràng được, nhưng các cành các nhánh lại chia rẽ mãi ra, không phải là cái tình-trạng ở cái buổi mới lập giáo. Nay xin nói các chi phái của nho học đời Hán như sau này: 1) *Khẩu thuyết-gia*. Phái ấy chỉ khư khư giữ mấy bộ sách nát của đời xưa, để trao truyền lại cho học trò, phép tắc rất cẩn nghiêm, không phát minh thêm được mấy tí, nếu bọn Điền-hà, Đinh-khoan, Phục-sinh, Âu-dương-Linh, Thân-công, Viên-cố, Hề-mẫu, Giang-ông, và Cao-đường. 2) *Kinh-thế-gia*. Phái ấy suy diễn kinh thuật để bàn việc chính trị như là dùng Vũ-cống để trị thủy, dùng thiên Hồng-phạm để xét tai biến, dùng kinh Xuân-thu để đoán ngục, dùng

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiểu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Kinh Thi để làm lời sau, như bọn Gia-nghị, Đồng-trọng-Thư, Cảng-thẳng, Tiêu-vọng-Chi, Khuông-hoành, và Lưu-hướng. 3) *Tai dị Gia*. Cái lời tai dị, từ đâu mà dấy lên? theo cái nghĩa tiểu khang của đức Khổng tử, thì phải đem quyền bính một nước gửi cho quân chủ, nhưng lại sợ cái quyền của quân chủ vô hạn, mà các ông Vua bạo ngược lại nhân đó mà làm bậy làm càng, bởi vậy thì phải nghĩ cách để kiềm chế lại, ở kinh Xuân thu mới đặt cái nghĩa đem vua mà thống thuộc với giời, mà ở các kinh khác cũng thường thường chú ý vào việc ấy. Lúc mới lên ngôi, thì nói là chịu mệnh tự giời, khi chết, thì thay giời mà đặt tên hèm, đó là một việc đức Khổng-tử đã nghĩ nát ruột nát óc, không còn biết làm thế nào, cực chẳng đã mới phải làm cách ấy. Chớ đức Khổng-tử là bậc thánh trí há lại chẳng biết rằng những việc mặt giời phải ăn đất động, núi lở, sông khô, sao chổi mọc, đá rơi, chim bay lùi, vân vân, là việc tự nhiên ở trong giời đất, có can dự gì đến việc người và việc chính trị, mà cứ chăm chăm suy xét, cho là những việc rất quan hệ. Là ý ngài lấy rằng dân quyền chưa dấy được, thì công việc sửa chính phủ, không có ai xem xét bắt bẻ, nếu lại không ở trong nơi vô hình [illegible] một điều để dọa nạt cho để gì nữa. Đức Khổng-tử cũng đã xét kỹ mà biết rõ rằng loài người ở cái thời đại mới bán khai, cái lòng mộ tín rất mạnh, nên ngài mới lợi dụng để làm cách răn bảo; hình như nói rằng việc này việc này là cái tượng thiên-thần cảm giận, việc này việc này là cái điềm địa-kỳ cảnh trách, tất bởi quân chủ ăn ở tồi đạo mà sinh ra thế, thế thì phải sợ hãi, phải tự tỉnh. Này không cứ ông vua nào, không cứ ở đời nào, thì gì cho khỏi có điều ăn ở sai lầm, thì dẫu tai biến ngày nào cũng có, cũng ẩn có thể phụ hội để dọa nạt được. Miễn gặp ông vua nào biết tự trọng một tí, biết nhân đó mà sinh lòng sợ hãi, biết tu tỉnh ít nhiều, thì cái nỗi khốn khổ của nhân dân, cũng bớt được vài phần. Ấy cái ý sâu nói tai dị của đức Khổng tử đó. Tuy cái mẹo ấy cũng hão huyền xa xôi quá, chưa chắc đã có cái hiệu nghiệm đầy bảo quân chủ, nhưng đức [illegible] Đồng-trọng-Thư hiểu rõ ý ấy, cho nên ba bài văn đình nói về mục thiên nhân, cứ nhắc đi nhắc lại về việc ấy. Ấy các đại nho ở đời Hán nói việc tai dị, đều theo tôn chỉ ấy cả. Về sau dần dần sai mất cái ý chính ấy đi, như kinh Thư thì đặt ra thiên Hồng-phạm-ngũ-hành, kinh Lễ thì đặt ra thiên Minh đường-âm-dương, kinh Dịch thì tượng số của Kinh-phòng, kinh Thi thì Ngũ-tế-lục tình Dực-phụng-Chi, đến kinh Xuân-thu, lại càng tệ lắm, vơ quàng đặt bậy, tự mình làm huyễn hoặc mình, rồi lại làm huyễn hoặc người khác, không còn có nghĩa lý gì nữa. Dần dần đến cái học Sấm-vĩ, nhảm nhí quái đản, không còn biết nói thế nào nữa, học ấy cứ ngày thịnh mãi lên, rồi chiếm mất chiếu của họ Khổng, thì thật là tội học trò hai đời Hán, không còn chối cãi được nữa.

4) *Huấn-hỗ-gia*. — Ở buổi đầu đời Hán, trao truyền sáu kinh, chỉ cốt hiểu cái đại thể, không cần giải nghĩa từng chữ, cắt nghĩa từng câu, cho nên thông hiểu được nghĩa lý trong kinh, về sự thực cũng được nhiều công dụng, từ Vương-mãng và Lưu-hâm xướng ra cái học so xét chú thích, đến cuối đời Đông-hán, thì họ Giả, họ Mã, họ Hứa và họ Trịnh, lại càng chú trọng về việc chú thích, cho thế là tinh nghĩa sách mà lên mặt với nhau; đến Đường thì có Lục-đức-Minh và Khổng-dĩnh-Đạt, đời gần đây thì Đoàn-ngọc-Tài và Vương-dẫn-Chi, học thuyết ngày càng vụn vặt mãi, không còn ra thế nào nữa. Nói rút lại, kinh học ở đời Tây-hán và đời Đông-hán tuy rằng rất thịnh, mà một lần loạn về tai-dị, hai lần loạn về huấn-hỗ, đến bây giờ càng sai mất học thuật của họ Khổng, mà nho học cũng suy lần dần dần.

(*Còn nữa*) X dịch thuật

Le PARFUM des HUMANITÉS
(Sổ-Ký Thanh-Hoa)
Soạn-giả: E. VAYRAC
Dịch-giả: NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Văn chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển.... 2$00
Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển 1.00
Ở các tỉnh, xin đính thêm tiền cước gửi Recommandé: [illegible]
[illegible]

VĂN UYỂN

Tự mừng
(Mưỡu)

Sao cho phỉ chí tang-bồng,
Cho đời biết mặt anh-hùng mới cam.
Một lời trước đã cam đoan,
Bây giờ đính ước mới an tấc lòng.

Hội mây rồng giai-nhân mặc khách,
Nợ tang-bồng đã sạch với non-sông.
Bước đường đi ngoảnh lại mà trông,
Khách bốn-tầu hãy còn đông lắm nhỉ!
Lúc thất vận cũng hèn như hàn sĩ,
Khi gặp thời thì ngọc mã kim lâu.
Trong trần-ai dễ biết ai đâu,
Sừng chẳng mọc, mọc hầu tai dễ kịp.
Cửa quế cung mây cần sẵn dịp,
Cứ khoan khoan trèo tít mãi đi nao,
Xem sao cao đến thế nào.

Xẩm nhà trò
(cô đầu Tuyết)

Trắng thì ngần....
Trắng thì ngần....
Tiếc thân em trong giá trắng ngần,
Đến phong-trần cũng phong-trần như ai.
Tránh làm sao (cho) khỏi được ông giời!
« Hồng-nhan bạc-mệnh » vẫn (là) lời nói chung;
Xót xa thay cá chậu, chim lồng,
[illegible] vòng trần-ai.
Cầm tay anh mà em thở ngắn than dài,
Tấm thân băng tuyết nhỡ thời xa cơ.
(Anh hãy) thương lấy em trong lúc bây giờ,
Bì trầm thoát khỏi là nhờ tay anh.
Đã yêu nhau xin quyết vi tình,
Mấy sông cũng lội mấy gành cũng pha.
Có giời rồi giời cũng có ta.
Phượng loan xum họp một nhà vui chung.
Anh hãy cho bền trí anh-hùng,
Gìn vàng giữ ngọc má hồng (em) dám sai.
Tuyệt trinh đây (em) xin giữ được nhời.

Song-nam, Ng-văn-Thuộc

Tin sau cùng.

Bắc-kinh, ngày 21 mars

[illegible] kho súng đạn ở Long-hoa gần Thượng hải thì nay đã đích thực, như vậy thì rõ là quân Quảng-đông đã thắng thế.

Thượng-hải, ngày 22 Mars

Bao nhiêu toán quân cùng những người tự ý tình nguyện có lệnh gọi ra trận từ chiều hôm qua thì nay đã đóng khắp các nơi yếu điểm. Ngày hôm qua một người lính Ấn-độ bị giết chết và 12 người lính Anh bị thương ở ngoài địa và ở trong tô-giới của liệt-quốc.

Ở địa-giới Trung-hoa vẫn đang giao-chiến. Tuy chưa biết đích xác, nhưng cũng có thể đoán được rằng nhân dân số người bị hại nhiều lắm. Ở trong hai tô-giới các nhà Trung-hoa kéo cờ Quảng-đông nhiều lắm.

Số người đình công đến 125 000 người. Cứ theo như tin đã hỏi được thì việc đình công nhiều lắm chỉ đến 4 ngày. Các ngân-hàng Trung-hoa ngày hôm nay đều đóng cửa để mừng sự thắng trận của đảng quốc-dân.

Tại tô-giới Pháp không xảy ra việc gì cả. Ban đêm hai tô-giới đều yên cả.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	20 độ
15 giờ	23 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ		13$00
— nhì,	—	12 20
— ba,	—	11 80
Thóc hạng nhất,	—	7 50
Bắp ngô	—	8 60

Giá bạc. — Kể từ ngày 23 Mars 1927, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 12 f, 08.

Thời giá quốc trái:
Ngày 15 Mars 1927

5 %.	hoàn dần		661.45
5 1/2 %.	hoàn dần		881.00
4 %.	vĩnh viễn	1917	571.15
4 %.	»	1918	571.15
5 %.	»	1920	791.75
5 %.	hoàn dần	1920	901.80
4 %.		1925	881.45

Ngày 21 Mars 1927

5 %.	vĩnh-viễn	541.20
5 %.	1915-1918	551,00

TRUNG BẮC HỌC HIỆU
Hiệu-trưởng: PHẠM HUY-LỤC
22 Phố Nhà-thờ (Rue G. Lamblot) Máy-nói số 150

Dạy theo như chương-trình Nhà-nước nhưng chú trọng nhất về Pháp-văn, Quốc-văn và đức-dục. Trường học nhận cả nam nữ học-sinh. Các đơn xin học hay các thư-từ hỏi về thể-lệ học, xin gửi đến ông hiệu-trưởng, 22, rue Lamblot.

Tin đường xá. — Vì đương đắp sao con đường số 59 nên đoạn đường từ bến đò Y-na đến đường Chi-nê tạm không đi lại được.

Các đại-biểu đi kinh-lược. — Quan quyền Toàn-quyền, quan Thống soái, quan Thống-sứ và quan Thống-đốc Bonamy do bộ thuộc-địa cử đi phái bộ, đi thăm các đồn binh ở Moncay đã trở về Hanoi trưa hôm nay. Quan Thống-đốc Bonamy định lên xem Lao-kay và nếu trời tốt thì sang Vân-nam nữa.

Cuộc công thải thành-phố. — Cuộc công-thải một triệu đồng của thành-phố đã được phép mở thì hội-đồng thành-phố định chia làm 20.000 phiếu, mỗi phiếu 50 đồng, lãi đồng niên là 8 phân (8 ./·) không phải chịu [illegible] nhận đặt hộ cho 4000 phiếu và lấy lãi hai phân rưỡi (2.50 ./·) nghĩa là 17 500 $ về các kho bạc nhận cho 6000 phiếu. Hội-đồng lại định cấp cho các nhà Ngân hàng và các kho bạc mỗi phiếu là 0$25 tiền hỏa hồng về sự nhận bán các phiếu ấy cho công chúng.

Tiền lãi cuộc công-thải này cứ sáu tháng trả một kỳ và mỗi năm rút số một lần để lấy những số được hoàn lại, trong hạn 23 năm.

Cuộc Hội-chợ Sa'gon. — Về cuộc Hội-chợ Saigon năm nay, ông hội-trưởng phòng thương-mại Hanoi có xin hội đồng thành-phố Hanoi tư cấp cho hội-đồng tổ-chức của Bắc-kỳ dự cuộc hội-chợ Saigon số tiền là 1 000 đồng thì hội-đồng thành-phố đã chuẩn y.

Sự trợ-bảo của thành phố. — Theo như chỉ dụ mà bản quán đã đăng báo thì ông hội-viên trong hội-đồng quản [illegible] có hai ông do hội-đồng thành-phố cử ra. Nay hội-đồng định cử MM. Sarraibé và De Feyssol vào những chân ấy.

Ngạch cai-trị. — M. Bertet phó cai trị hạng nhì ở Yên-bái, được phép nghỉ 14 ngày để về Hanoi.

Cuộc đánh số 100.000 $ để giúp dân bị lụt. — Cuộc đánh số này hoãn đến ngày 2 Mai 1927 mới mở số.

Tại bản quán cũng còn bán vé

Xin mua mau mau kẻo hết.

Ở xa gửi mua, xin nhớ đính thêm tiền cước recommandé gửi vé lại.

CUỘC ĐẤU VÕ CỜ TA, CHỌI CHIM VÀ CHỌI GÀ.

Hội « Chấn-hưng mỹ-nghệ tỉnh Hà-đông », nhân ngày đấu-xảo của hội mở thêm cuộc đấu võ cờ ta, chọi chim và chọi gà trong ngày 27 đến 29 mars này tức là từ 24 đến 26 tháng hai ta. Ông nào định dự cuộc đấu võ, có chim và gà cho chọi, xin đến nhà số 118, phố hàng Bông, Hanoi cho biết trước để xếp đặt. 6.073

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.
[illegible]

Thi chức phó cai-trị. — Hồi 2 giờ chiều thứ ba 21 mars, tại phòng Hội-đồng phủ Thống-sứ đã bắt đầu thi chức phó cai-trị.

Hội-đồng sát-hạch có M. Tharaud Công-sứ Bắc-ninh làm chánh hội-đồng, và MM. Larivière phó cai-trị hạng nhì, Delpy phó cai-trị hạng ba làm hội-viên.

Cả thảy có 6 thí-sinh là: MM. Cassé, Larivière, Lecler, Gatti, Raynaud, Quainer.

Đầu bài thi như sau này:

Kỳ đệ nhất

Notions générales de législation métropolitaine et coloniale.

Principes d'économie politique — Régime financier et comptabilité

Các thí-sinh được chọn làm một bài trong ba đầu bài như sau này:

Bài thứ nhất — Représentation des colonies au Parlement et au Conseil supérieur des Colonies. Régime actuel — et examen critique.

Bài thứ hai — Avantages respectifs du monométallisme et du bimétallisme.

Bài thứ ba. — Ressources normales des différents budgets indochinois. Assiette modes de perception. Autorités qui règlementent les divers impôts Examen critique.

Chiều hôm qua, thứ ba, thì bài sau này:

Kỳ đệ nhị

Administration générale de l'Indochine. Administration indigène et rôle du chef de province en Cochinchine et dans les pays de protectorat.

Việc xử tàu Đồng-lợi. — Bản quán tiếp được bài sau này:

Từ khi xảy ra sự đắm tàu *Đồng-lợi* thì các báo đã đăng nhiều lần về căn nguyên tại sao mà đắm, và số người bị hại là bao nhiêu. Nay tòa án Haiphong vừa mới tuyên án ngày 16 [illegible] Sen phải 2 tháng tù, 500 quan tiền phạt và bồi thường cho một bên nguyên đơn tên là M. Nguyễn-văn-Long 400 đồng. Còn Trần-văn-Hong và Nguyễn-văn-Tuân phải phạt vắng mặt mỗi tên 6 tháng tù và 500 quan tiền phạt. Vũ-văn-Cop phải phạt 3 tháng tù và 300 quan tiền phạt; mọi người đều phải phạt về tội vô ý để chết người và chở hành khách nhiều quá lệ.

Báo *France Indochine* ra ngày 18 mars này có đăng vào mục Haiphong phàn nàn tòa án Haiphong kết nghĩ phạt M. Sen nghiêm khắc quá. Ai cũng tưởng người chủ có tàu chạy, lỡ gặp khi xảy ra tai nạn ấy mà xét ra lỗi tại mấy người coi quản ở dưới tàu thì mấy người trực tiếp đó phải tội về hình luật đã đành, còn người chủ tàu chỉ bị phạt chịu trách nhiệm về bên hộ, nghĩa là về án phí và tiền bồi thường cho các người bị nạn thôi.

Trước kia tòa án đã nhiều lần xử những việc đắm tàu của hãng tàu Bạch-thái-Bưởi và cả hãng tàu Nguyễn-hữu Thu thì hai ông chủ tàu cũng chỉ phải chịu trách nhiệm về việc hộ (civilement responsable) thôi.

Nay M. Thu bị truy tố về bên hình mà phải phạt tù hai tháng thì có lẽ công chúng nhiều người không hiểu tại làm sao. Song nếu ai đã được nghe bài luận tội của quan Biện-lý Haiphong, và cái án văn vừa tuyên ngày thứ tư 16 mars 1927 thì mới rõ có lẽ tại làm sao mà M. Thu bị phạt về hình tội.

Báo *France Indochine* đăng việc này kết luận án tòa xử là nghiêm khắc quá. Song gọi là nghiêm khắc thì thật là không đúng. Vì nếu M. Thu chỉ có lỗi về dùng bọn *patron* và mại-bản phạm vào tội chở hành khách quá lệ đến nỗi đắm tàu, thì dù quan tòa nghiêm khắc đến đâu, cũng không sao khép M. Thu vào hình tội được. Nếu xét ra là đồng phạm thì cái tội hai tháng tù đã là một cách khoan dung của các quan tư pháp đối với một ông nghị viên ở nhân dân đại biểu viện, mà đã từng nhiều lần làm nghị trưởng về mấy khóa trước.

Cái cảnh tượng bi thảm trong khi ấy và sau khi đắm tàu, hàng hơn ba trăm mạng người trôi theo dòng nước, khiến cho bao nhiêu nhà có người bị nạn sầu một đời bi hận vô cùng. Ông nghị viên Thu lại là người làm đại biểu cho dân vì lợi riêng mà hại đến tính mạng người ta thì phải chịu hình phạt thật là đáng tội.

Từ lúc xảy ra việc đắm tàu, quan thẩm-phán tòa án Haiphong đã tra cứu việc này trong 6, 7 tháng. Cứ như bài luận tội của quan Biện-lý và án nghị tội của tòa thì đã rõ M. Thu là đồng phạm về tội vô ý để chết người, và chở hành khách quá lệ.

1· Mấy người hoa tiêu và mại bản đã có lần bị phạt về tội chở hành khách quá lệ mà M. Thu vẫn dùng.

2· M. Thu biết là vẫn chở nhiều hành khách mà vì lợi riêng cứ để yên cho chở, không có cấm đoán những kẻ làm công;

3· Khi hành khách xuống tàu *Đồng lợi*, thì chính là người tuần tin của M. Thu phát vé thu tiền (cứ như dư luận thì là vợ lẽ và con M. Thu)

Vì mấy lẽ đó mà tòa án Haiphong lập thành tội M. Thu là đồng phạm mà đem ra xử tòa trừng trị.

Còn như những đơn của các nhà có người bị nạn chuyến tàu ấy mà tòa chưa xử cho được bồi thường, duy một người tên là Nguyễn-văn-Lung được đền 400 đồng, là vì người kiện về hộ luật không đúng tố tụng Pháp.

Từ hôm xử án rồi, các nhà có người phải nạn mới bắt đầu thỉnh cầu tại tòa án hộ (tribunal civil). Người phải tổn hại tất phải được bồi thường, lẽ đó thực là đúng pháp luật. Huống chi những nhà bị nạn, công [illegible] của lại không có được chút đỉnh gì đền bù lại hay sao?

Việc này những người bị án còn chống án lên tòa Thượng-thẩm, ta hãy yên mà xem quan tòa trên xử ra sao, và những đơn của bên nguyên được xử ra làm sao, rồi sau sẽ nghị luận.

N. G.

Muốn bán một khu đất đã làm nhà rộ rang: giá rất rẻ. Hỏi tại nhà báo 6070.

Có người muốn mua sách về Nam-sử, như bộ *Khâm-định Việt-sử Cương-mục*, bộ *Đại-Việt sử-ký toàn-thư*, v. v. Ai bán cứ đem lại nhà báo *Nam-Phong*, số 5, phố hàng Da, Hanoi. 6.065

SỰ NGHÈO-NGẶT

Một cảnh gia-đình rất nghèo ngặt, khó khăn, cực khổ. Vợ tàng tật, chồng rượu chè be-bét. Người con gái vô-tội sinh ra, chịu nhiều bề đau đớn, nhơ-nhớp rất thảm-thương. Tấn chuyện thường vậy, chốt tích rất hay -- nhiều cảnh chạy lượt qua trước mắt, trên màn ảnh, làm cho trông thấy phải động tâm, thổn-thức trong quả tim, thương hại cho ai cũng một giống hoa thơm tươi tốt trôi nổi trên vũng nước hôi-tanh!

CINÉMA PALACE HANOI
Từ thứ tư 23 đến thứ ba 29 mars 1927

FAMILY-CINÉMA
Từ thứ tư 23 đến thứ sáu 25 mars 1927
NỮ ANH HÙNG (nối theo)

Muốn bán chó săn
Hỏi tại bản quán 6.014

PHÒNG-THĂM-BỆNH
CỦA QUAN
Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET
[illegible]
Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai
[illegible]

CUỘC SỔ SỐ
lấy tiền giúp dân bị lụt xứ Bắc-kỳ

1 số, thứ nhất được:	100.000$00	=	100.000$00
5 số, mỗi số :	20.000.00	=	100.000.00
10 số, mỗi số :	5.000.00	=	50.000.00
100 số, mỗi số :	1.000.00	=	100.000.00
1.500 số, mỗi số :	100.00	=	150.000.00
Cộng:		=	500.000.00

Mỗi vé giá là: 1$00
NGÀY 2 MAI 1927 thì mở số tại Hanoi
Có bán vé tại bản-quán.
Xin mua mau mau, kẻo hết!!!
Ở xa gửi mua, *xin đính thêm tiền cước gửi vé lại, tính như sau này:*
Mua từ 1 vé đến 5 vé, tiền cước Recommandé: 0$20
Mua từ 1 vé đến 10 vé, = : [illegible]
Mua từ 1 vé đến 20 vé, = : [illegible]

Tòa án Đại-hình. — Hôm nay tòa án Đại-hình xử việc sau này:

Ngày 9 tháng 9 tây năm 1926 vào 9 giờ sáng vì một việc không ra gì Nguyễn-thị-Anh, và Thị-Nhất cãi nhau ở nhà số 24 phố Duranton (Hanoi). Bấy giờ Lê-tri-Mão (là chồng Thị Anh) chực can đôi bên nhưng không may cho hắn là Nguyễn-văn-Hồi (là chồng Thị-Nhất) và Nguyễn-văn-Quế (là bạc) cầm dao xông vào chém phải nhiều thương ở mình mẩy và ở cổ tay trái, thì gân và mạch máu đứt cả ra. Cách hơn hôm sau thì vết thương cổ tay ấy thối, nên phải mổ.

Đôi bên đánh nhau vừa tan thì Lê-tri-Nhất (là lính khố đỏ) được tin anh là Lê-tri-Mão bị đánh liền chạy đến nơi tại gặp ngay Nguyễn-văn-Quế đi với một người nữa. Nguyễn-văn-Quế thấy Lê-tri-Nhất lăng mạ đánh anh hắn, mới cầm dao chém vào trán bị thương khá nặng phải chữa mất 6 7 hôm mới khỏi.

Trước tiên xét hỏi thì hai tên can phạm đều chối không nhận lẽ gì mãi sau Nguyễn-văn-Hồi mới nhận cầm đòn gánh đánh Lê-tri-Mão và khai rằng vì Lê-văn-Mão xông vào chực nắm tóc một người tên là Lê-văn-Ân và chực đánh, thì chẳng may chạm phải dao của người ấy cầm, nên bị thương ở cổ tay trái. Nhưng hỏi những chứng tá thì ai cũng nói trái hẳn mà công nhận nhời khai bên nguyên là đúng.

Những tên can phạm trước chưa can án lần nào.

Tòa xét xong tuyên án phạt Ng.-v.-Hồi 15 tháng tù và Nguyễn-văn-Quế 1 năm tù và bắt phải liên đới với nhau bồi cho bên nguyên đơn 800 đồng bạc.

Ngạch quan lại. — M. Trần-sĩ-Miện, tòng phán hạng nhất và M. Đoàn-đình-Thống, thừa phái hạng tư ở Phú-thọ, nay đều bổ vào giúp việc tại phòng quan dự-thẩm tòa án đệ-nhị cấp Phú-thọ.

M. Đoàn-mạnh-Sang, thừa phái hạng tư tại dinh quan bang-tá Bi-nhi (Lạng-sơn), nay đổi đi chân Bằng-mạc, và kiêm việc lục-sự tại chỗ ấy.

M. Lâm-văn-Dương, thừa phái hạng tư châu Bằng-mạc (Lạng-sơn), nay đổi đi Bi-nhi.

Ngạch học chính. — Mme. Ng-thị-Sản, giáo học thí sai hạng tám, tại trường Lê-Lợi Hanoi, vì sức yếu, được nghỉ phép 30 ngày.

M. Cao-xuân-Thụy, giáo-học thí-sai hạng tám ở Hoàng xá (Hải-dương) được thêm hạn nghỉ ba tháng.

Đổi tên. — M. Trần-gia-Thụy, quán làng Đông-trung (Thái-bình) nay đổi tên là Trần-gia-Đoan.

Kim tiền. — M. Ng-văn-Loan thư ký hạng nhì tại phủ Toàn-quyền được thưởng kim-tiền về dịp tết nguyên-đán tây.

Nuôi trẻ phải cẩn-thận
Mua sữa về cho trẻ ăn, phải hỏi lấy sữa hiệu BERNA (lait Suisse) mấy thật bổ!

Quyển thứ tám
TRUYỆN
Ba người Ngự-lâm pháo-thủ
ĐÃ XUẤT BẢN RỒI
Giá: 0$05

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI
Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có hiệu rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».
Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.
Bán tại hiệu bào-chế:
• **CHASSAGNE**
[illegible]

Hoa Đào Trước gió
(NAM-TRUNG TÌNH NỮ-LANG)
(*Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết*)
Sách dầy hơn 300 trang. Giá bán 0$65
Cước phí 0$20. Mua buôn trừ 15 phần.
Thư và Mandat xin gửi cho:
M. BÙI-XUÂN-HỌC
Trung-Bắc Tân-Văn, Hanoi.
[illegible]

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Et avec ce rire entre cuir et chair qui décèle la certitude, il ajouta :

- Une fillette

- C'est évident, s'écria la tante qui crut entendre parler M. Gillenormand, et qui sentit sa conviction sortir irrésistiblement de ce mot *fillette*, accentué presque de la même façon par le grand oncle et par le petit-neveu. Elle reprit :

-- Fais nous un plaisir. Suis un peu Marius. Il ne te connaît pas, cela te sera facile. Puisque fillette il y a, tâche de voir la fillette. Tu nous écriras l'historiette. Cela amusera le grand père.

Théodule n'avait point un goût excessif pour ce genre de guet ; mais il était fort touché des dix louis, et il croyait leur voir une suite possible. Il accepta, la commission et dit : -- Comme il vous plaira ma tante Et il ajouta à part lui : -- Me voilà duègne.

Mademoiselle Gillenormand l'embrassa.

Ce n'est pas toi, Théodule, qui ferais de ces frasques là. Tu obéis à la discipline, tu es l'esclave de la consigne, tu es un homme de scrupule et de devoir et tu ne quitterais pas ta famille pour aller voir une créature.

Le lancier fit la grimace satisfaite de Cartouche loué pour sa probité

Marius, le soir qui suivit ce dialogue, monta en diligence sans se douter qu'il eût un surveillant. Quant au surveillant, la première chose qu'il fit, ce fut de s'endormir. Le sommeil fut complet et consciencieux. Argus ronfla toute la nuit.

Au point du jour, le conducteur de la diligence cria : -- Vernon ! relais de Vernon ! les voyageurs pour Vernon ! -- Et le lieutenant Théodule se réveilla.

-- Bon, grommela-t il, à demi endormi encore, c'est ici que je descends.

Puis, sa mémoire se nettoyant par degrés, effet du réveil, il songea à sa tante, aux dix louis, et au compte qu'il s'était chargé de rendre des faits et gestes de Marius. Cela le fit rire.

Il n'est peut être plus dans la voiture, pensa t il, tout en reboutonnant sa veste de petit uniforme. Il a pu s'arrêter à Poissy ; il a pu s'arrêter à Triel ; s'il n'est pas descendu à Meulan, il a pu descendre à Mantes, à moins qu'il ne soit descendu à Rolleboise, ou qu'il n'ait poussé jusqu'à Pacy, avec le choix de tourner à gauche sur Évreux ou à droite sur Laroche Guyon. Cours après, ma tante Que diable vais je lui écrire, à la bonne vieille ?

En ce moment un pantalon noir qui descendait de l'impériale apparut à la vitre du coupé.

-- Serait-ce Marius ? dit le lieutenant.

C'était Marius.

Une petite paysanne, au bas de la voiture, mêlée aux chevaux et aux postillons, offrait des fleurs aux voyageurs -- Fleurissez vos dames, criait-elle.

Marius s'approcha d'elle et lui acheta les plus belles fleurs de son éventaire.

-- Pour le coup, dit Théodule sautant à bas du coupé, voilà qui me pique. A qui diantre va t-il porter ces fleurs-là ? Il faut une fièrement jolie femme pour un si beau bouquet. Je veux la voir.

Et, non plus par mandat maintenant, mais par curiosité personnelle, comme ces chiens qui chassent pour leur compte, il se mit à suivre Marius.

Marius ne faisait nulle attention à Théodule Des femmes élégantes descendaient de la diligence ; il ne les regarda pas. Il semblait ne rien voir autour de lui.

-- Est-il amoureux ! pensa Théodule.

Marius se dirigea vers l'église.

-- A merveille, se dit Théodule. L'église ! c'est cela. Les rendez vous assaisonnés d'un peu de messe sont les meilleurs. Rien n'est exquis comme une œillade qui passe par dessus le bon Dieu

Parvenu à l'église, Marius n'y entra point, et tourna derrière le chevet. Il disparut à l'angle d'un des contreforts de l'abside.

-- Le rendez-vous est dehors, dit Théodule. Voyons la fillette.

Et il s'avança sur la pointe de ses bottes vers l'angle où Marius avait tourné.

Arrivé là, il s'arrêta stupéfait.

Marius, le front dans ses deux mains, était agenouillé dans l'herbe sur une fosse. Il y avait effeuillé son bouquet. A l'extrémité de la fosse, à un renflement qui marquait la tête, il y avait une croix de bois noir avec ce nom en lettres blanches : COLONEL BARON PONTMERCY. On entendait Marius sangloter.

La fillette était une tombe.

VIII

Marbre contre granit

C'était là que Marius était venu la première fois qu'il s'était absenté de Paris. C'était là qu'il revenait chaque fois que M. Gillenormand disait : Il découche.

Le lieutenant Théodule fut absolument décontenancé par ce coudoiement inattendu d'un sépulcre ; il éprouva une sensation désagréable et singulière qu'il était incapable d'analyser, et qui se composait du respect d'un tombeau mêlé au respect d'un colonel. Il recula, laissant Marius seul dans le cimetière et il y eut de la discipline dans cette reculade. La mort lui apparut avec de grosses épaulettes, et il lui fit presque le salut militaire...

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo — NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Rồi thì chàng cười nửa nạc nửa mỡ ra điều ta đoán chính mồm rồi mà rằng:

-Chắc là bậc thiếu-nữ.

Bà-trẻ nghe câu nói hình như là nghe cụ *Gillenomand* nói ra vậy, cho nên lại càng tin chắc lắm mà rằng:

— Âu là cháu giúp cho bà-trẻ việc này. Cháu chịu khó đi theo anh cháu một chút. Anh cháu không biết mặt cháu thì việc này cũng dễ. Đã nói rằng có cô thiếu nữ, thì cháu cố xem cho được tận mặt cô thiếu-nữ đó. Rồi cháu chép cái câu chuyện tình-sử đó mà gửi về đây cho ta. Chắc rằng ông cháu mua vui cũng được một lát.

Théodule tính không ưa những cách đi rình người ta như thế. Nhưng mười đồng tiền vàng kia vừa ngửa tay cầm, và bụng lại đinh-ninh còn lần này lần khác. Chàng bèn phụng-mạng xin đi: — Vâng, cháu xin chiều ý bà trẻ. Rồi lại nói một mình: — Vậy là ta mới sung chức vú-già đi giữ trẻ.

Bà-trẻ hôn cháu mà khen rằng:

— Cháu thì không hư như thế nhỉ? Cháu biết vâng lệnh quan trên, biết làm tôi phép nghiêm nhà lính, biết giữ phong-thể, biết giữ nghĩa-vụ, cháu không bao giờ bỏ nhà mà đi với những đồ đê-tiện ấy.

Théodule ta nghe bà-trẻ ta khen như thế thì bơi nở mũi như là thằng giặc *Cartouche* mà lại gặp người khen thật thà hẩn-hoi.

Tối hôm ấy, cậu *Marius* lên xe chuyến mà đi, không ngờ có người đi rình bên cạnh. Còn kẻ đi rình thì vừa lên xe ngồi yên chỗ, đánh ngay giấc ngủ, thật là ngon không giật mình, không phải choàng mắt lúc nào, ngáy khè-khè cho đến sáng.

Lúc tinh sương, người đánh xe báo rằng: — *Vernon!* Xe đáp *Vernon!* Ai xuống *Vernon!* Viên trung-úy *Théodule* nghe tiếng mở bừng mắt dậy, nửa tỉnh nửa mê mà lầm-bầm rằng:

— Thôi, ta phải xuống đây rồi.

Chàng nói thế rồi tỉnh dần-dần, nhớ dần-dần đến bà trẻ, đến mười đồng tiền vàng, đến cái việc bà-trẻ sai rình-mò *Marius*. Nhớ đến việc ấy thì chàng ta cười.

Théodule vừa gài cúc áo vừa nghĩ:

— Có lẽ anh ta xuống rồi. Hoặc xuống *Poissy*; hoặc xuống *Triel*; hễ không xuống *Meulan* rồi, thì cũng đã xuống *Mantes*; hay là xuống *Rolleboise* mà có lẽ đi tuột cho đến *Pacy*, rồi thì lại rẽ tay trái mà đi *Evreux* hay là rẽ tay phải mà đi *Laroche-Guyon*. Thôi thì bà-trẻ tôi ơi, bà có đi theo lấy thì mới bà đi. Không biết rồi ta viết thư cho bà-trẻ ta thế nào bây giờ?

Giữa lúc ấy thì dòm qua cửa kính xe, thấy có một cái chân bận quần thâm, trên lầu đương bước xuống. Chàng bụng bảo dạ:

— Hay là *Marius* đây?

Chính thị *Marius*.

Ở dưới chỗ cửa xe bước xuống, lúc ấy có một con bé nhà-quê len-lỏi vào đám chân ngựa, vào đám người coi xe đánh xe mà chào hành-khách mua hoa. — Mời các ông mua hoa cho các bà nào!

Marius lại gần con bé, chọn lấy những bó hoa đẹp nhất.

Théodule thấy vậy vừa xuống xe vừa nghĩ rằng:

— Nếu vậy thì ta cũng không nhịn biết được. Ô bay, anh này đem hoa cho ai? Anh ta mua một bó hoa như kia, tất là người con gái phải đẹp lắm. Ta muốn gặp mặt.

Bấy giờ thì *Théodule* ta không phải là thừa lệnh bà trẻ nữa, mà là vì cái thóc-mách riêng của mình, khác nào con chó đi săn lấy đề mà ăn thịt, chứ không phải đi săn cho chủ, mà đi theo hút *Marius*.

Marius thì không để ý gì đến *Théodule*. Cũng một khi ấy, biết bao nhiêu đàn-bà con gái lịch-sự trên xe bước xuống, mà cậu chẳng nhìn ai hết. Hình như mục-hạ vô nhân vậy. *Théodule* ta nghĩ:

— Anh này thật là si-tình!

Cậu *Marius* đi về nẻo nhà-thờ. *Théodule* nghĩ:

— Hay lắm! Nhà-thờ! Phải rồi. Phàm trai gái hẹn-hò, đem nhau đến nơi lễ-bái mới là cao-thú. Còn cái gì thích cho bằng liếc nhau qua đầu Thiên-chúa.

Đến nhà-thờ, *Marius* không vào lại đi vòng-quanh ra đàng sau hậu-cung, rồi rẽ vào trong một cái góc tường. *Théodule* lại nghĩ:

— À! họ hẹn nhau ở ngoài. Nào ta xem mặt cô ả ra làm sao!

Nói rồi chàng đi rón gót mà theo cho được.

Theo đến nơi thì ngẩn người ra.

Thì ra thấy *Marius* hai tay ôm trán, quì gối xuống cỏ, trên một cái mộ. Bó hoa mang đến thì đã cỗi ra mà tung rắc đầy cả dưới đất rồi. Phía đầu ngôi mộ, có một cây thánh-giá bằng gỗ sơn đen, đề chữ trắng: « Đại-tá *Pontmercy* nam-tước. » Nghe tiếng *Marius* sụt-sùi khóc.

Cô con gái hóa ra cái mả.

VIII

Đá-hoa đụng với đá-xanh

Thì ra cái lần đầu *Marius* xin phép đi là đi đến đó. Sau này mỗi lần cụ *Gillenormand* cho cậu đi mà bảo rằng đi ngủ lang, cũng là đi đến đó.

Ông quan-hai *Théodule* đi rình bắt gái mà lại gặp cái mả như thế thì ngẩn người ra không biết nghĩ thế nào, cái cảm-giác của chàng lúc ấy là một cái tức-mình quái lạ, tự mình cũng không biết cho nó là thứ cảm-giác thế nào, thấy cái mả thì kính-sợ mà thấy chức đại-tá thì cũng kính-sợ. Chàng lùi trở lại để một mình cậu *Marius* trong nghĩa-địa, trong sự lui ra đó có cái vẻ nghiêm như sợ lệnh quan trên vậy. Nom cái chết tự-hồ nó hiện lên mà vai nó lại có kiên-chương to tướng, chàng ta xuýt nữa giơ tay chào cách nhà binh...

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành sáu quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất	Quyển I	223 trang, bán	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển... 0 $ 20
	— II	203 —	0 45	
	— III và IV	159 —	0 35	
	— V và VI	193 —	0 45	
	— VII và VIII	314 —	0 65	Cả bảy quyển gửi làm một gói... 0, 72
Phần thứ hai	Quyển I	213 —	0 45	
	— II	2?7 —	0 50	

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

Chứng bệnh đau lưng

(Tiếp theo)

Thận hư có hai chứng

1· Dương hư 2· Âm hư

Dương hư thì mình mẩy mỏi mệt, tiểu tiện thanh lợi, mạch chuyển yếu (vô lực).

Âm hư thì tiểu tiện vàng đỏ, hư hỏa thường bốc lên làm cho choáng váng, mạch chuyển mạnh (hữu lực)

Sách Linh khu :

Người nào thận nhỏ thì mạnh, thận to thì hay đau lưng, lại chia gì ê sẽ đến thận cao thận thấp thận rắn thận nát thận ngay thận lệch khác nhau nữa. Vậy mới biết rõ rằng chứng đau lưng bởi chân tiên thiên cả.

Ông Đông-viên :

Phàm hiệp tà khí mà đau lưng, thì tán tà kiêm bổ thận, bằng không có ngoại tà, thì bổ thận là đủ

Nội kinh :

Lưng đau cứng ra, không vận đi vận lại được là thận khí hư nhược, trị nên dùng bài thận khí hoàn lộc nhung dương thận hoàn, để bổ dương, những người cao lương, tửu sắc quá độ, thì chân khí tổn thương, thận nhiệt, mà sinh chứng đau lưng, lâu thì tì hao mòn, xương khô, thành ra chứng cốt nuy (xương yếu), trị nên dùng bài lục vị địa hoàng hoàn hoặc phong tủy đan để bổ âm.

Còn như uất giận thương can, lo nghĩ thương tì, hoặc bị vấp ngã mà sinh chứng đau lưng, tuy không do tự thận hư, nhưng điều tề cũng nên gia thận dược, để bồi lấy gốc, vì lưng là thận phủ.

Thận trước

(Trước nghĩa là tê (chứng hạn này mình nặng lưng nặng và lạnh, tự lại không khát, ăn uống như thường, trị nên lưu thấp, gia vị ôn hoàn).

Chứng bệnh đau đùi vế

Đau thấp

Đau thấp thì hai đầu gối buốt rức khó chịu, hoặc xưng hoặc mình mẩy trầm trọng, mà động giờ giời lạnh, lại càng đau tệ, kinh mạch trầm phục.

(Phép trị trước nên tán biểu, sau nên phân lợi.

Thấp nhiệt

Thấp nhiệt thì chân xưng, hoặt đỏ tiểu tiện xích sắp mạch thì tế xác, (nghĩa là nhỏ mà chuyển nhanh).

Phép trị nên thẩm thấp thanh nhiệt như đương quí niêm thống thang.

Đau đàm

Đau đàm thì ngang ở trước rốn sau lưng, có một khối tụ lại, ấn tay vào thấy đau, lúc ở đằng trước mặt, lúc ở đằng sau lưng, chứ không nhất định, có khi trong bụng bậm bực khó chịu, hoặc đầu mặt choáng váng, mạch thì trầm hoạt.

Phép trị nên quát đàm hành khí, như khương hoạt độc hoạt nhị trần, hoặc gia giảm quát đàm thang chả hạn.

Âm hư

Âm hư thì ống chân và lòng bàn chân đau, không thể bước xuống đất được, cơ thể gầy còm, kinh mạch tế sác, hoặc xích mạch hồng thịnh.

Phép trị nên tư âm giáng hỏa, như bài tứ vật gia chi mẫu hoàng bá ngưu tất đỗ trọng chả hạn.

Dương hư

Dương hư thì hai chân phù thũng, đại tiện không lành dạ, tiểu tiện không lợi, chân đau không chuyển động được, kinh mạch trầm nhược, (đó là do mệnh môn hỏa suy).

Phép trị nên dùng bài bổ trung ích khí gia quế phụ, hoặc bài kim quĩ thận khí hoàn.

Lời giặn

Phàm trị bệnh đau đùi vế, nên dùng ô phụ cho được dẫn mạch, vì bệnh ở hạ bộ, phải ô phụ mới thông đạt được, và thấp nhiệt đàm uất, không dùng ô phụ cũng không khai đạo được.

Còn như muốn gia vị cho được hành khí tán uất, thì phải xem chứng bệnh thuộc về kinh mạch nào, chữa trị mới công hiệu,

Bắp thịt về phía trước mặt đau hoặc xưng thì thuộc dương minh kinh, dẫn dược nên dùng thăng ma bạch chỉ.

Bắp thịt về phía sau lưng đau hoặc xưng thì thuộc thái dương kinh, dẫn dược nên dùng phòng phong khương hoạt.

Bắp thịt về phía ngoài đau hoặc xưng thì là thuộc thiếu dương kinh, dẫn dược nên sài hồ.

Bắp thịt về phía trong đau hoặc xưng thì thuộc quyết âm kinh, dẫn dược nên dùng thanh bì ngô thù.

Bắp thịt trong mà đau hoặc xưng về phía khước, thì thuộc thái âm kinh dẫn dược nên dùng thương truật bạch thược.

Phương kinh nghiệm

An thuận hoàn

Lưng đau do sau thận tì tổn, dùng phương này thần hiệu.

Xuyên tì giải, đỗ trọng, (sao đứt tơ), ngưu tất, phá cố chỉ, hạ lê bì thổ ti tử nhục thung dung, bạch tật lê, mỗi vị một lạng, nhục quế 5 đồng.

Dùng tì lợn chưng rượu cho chín, nghiền ra làm hồ luyện với thuốc bột mà viên, mỗi bận điều phục dùng rượu và muối tống hạ.

Kim cương hoàn

Thận hư cốt nuy dùng phương này thần hiệu.

Xuyên tì giải, đỗ trọng (sao).

Tán mạt, dùng tì lợn chưng với rượu cho chín nghiền nhỏ làm hồ viên thuốc.

Lộc nhung hoàn

Thận hư lưng đau dùng phương này thần hiệu.

Mi nhung 1 lạng thổ ti 1 lạng

Hai vị tán mạt. dùng một đôi bầu dục dê, nấu với rượu cho dừ, nghiền ra như bùn làm hồ viên, âm can nếu những nó không đủ luyện, thì cho thêm rượu, mỗi bận điều phục, dùng rượu và muối tống hạ.

Lộc giác hoàn

Sừng hươu cạo bì đen rửa sạch, rồi sao với rượu tán mạt hòa rượu uống.

Sừng đã làm không dùng trong ruột vàng cũng không dùng.

Phương này chữa đau lưng rất hiệu, và trừ được ca ác huyết.

Phương trị âm hư đau lưng

Đỗ trọng, qui bản, hoàng nghiệt, chi mẫu, khởi tử, ngũ vị.

Các vị bằng nhau tán mạt, luyện với tì lợn viên, mỗi bận điều phục, dùng rượu và muối tống hạ.

Phương trị vấp ngã đau lưng

Phương này của ông Đan-khê chế ra.

Tô mộc, qui thẩn, trần bì, nhân sâm, hoàng kỳ, mộc hương, mộc thông, đào nhân. Sắc thang uống.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

Dư luận Nam-kỳ

Ở Nam-kỳ có nên lập hội « Pháp học bảo-trợ » không?

Sự du-học đời này là sự cần cho bọn thiếu-niên, chẳng cần nói dông dài tưởng ai nghe qua cũng đủ hiểu chán.

Gần đây, nghe tin ở Trung-kỳ có lập một hội Pháp-học bảo trợ. Mới nghe qua thì lấy làm mừng, mừng vì ở Trung-kỳ là chỗ đất ruộng ít, dân nghèo, không mấy người có đủ sức cho con sang Pháp học, có sang Pháp học nữa thì cũng mấy cậu con các quan lớn mà thôi, còn như hạng bình-dân thì tuyệt nhiên xưa nay chưa từng thấy có một nhà nào.

Nay, may mà xướng lập nên một hội Pháp-học bảo-trợ như thế, chắc là tạo được cái hạnh phúc cho nhiều người.

Sau nghe rõ lại nhiều người nói và thấy các báo Tây Nam chỉ rõ ra thì té ra cái hội này cũng hình như một cái hội riêng của các quan, họ khéo kiếm cách lập ra hội bằng cách thu góp của dân rồi họ lựa chọn tử-đệ họ đi học cho đỡ tiền học-phí, chớ hạng con dân nghèo tưởng cũng không chen vào được mấy ai. Vì bàn trị-sự trong hội ấy phần nhiều các quan dự vào cả, thì chắc là quyền lựa chọn sau này chỉ cho khỏi họ làm mất sự công bình.

Thế là hội Pháp-học bảo-trợ ở Trung-kỳ không ăn thua gì rồi, ta không cần phải bàn tới nữa.

Còn như Nam-kỳ ta sao? Nam kỳ từ có nước Pháp sang đến nay ngót 70 năm, trong việc chính-trị giáo-dục thì cũng toàn nhờ người Pháp trông nom cho cả, từ trường lớn cho chí trường nhỏ, trường tỉnh cho chí trường làng, nào học-trò từ bực nào cho tới bực nào, hễ nhà-nước cho học tới đâu thì cứ theo bọn tới đó. Trừ ra có mấy nhà sang qui cùng mấy nhà phú-hộ có tư-bổn lớn thì thỉnh-thoảng có cho con sang Tây học mà thôi. Không mấy khi được thấy một hạng người nào học thành danh mà người ấy xuất ư con nhà nghèo bao giờ.

Chúng tôi chỉ thấy có một hai cậu con nhà nghèo được nhà nhà-nước ban cấp cho học-phí, học ở các trường bên này, như trường Bổn quốc, trường Sư phạm ở bên này cũng học tốt nghiệp rồi, thì ra tùng đụng cho nhà-nước.

Vả lại, những người thiệt tư tế có tính siêng rằng biết chịu cực, hiếu ham học, lại phần nhiều là nhà hàng nghèo, những người sanh trưởng ở những mấy nhà bần hàn, thế mà họ ấy lại không ai nghĩ đến, không ai để ý đến, nên họ đành chịu thúc-thủ, họ cho đã có cái bằng cấp c kiếm cơm thì đã mãn nguyện rồi, có đâu họ qua đến các khoa phổ-thông chuyên môn như mấy người sang học bên Pháp, thật là một sự thiệt hại cho cả sanh con nhà nghèo.

Còn như các cậu tử-đệ cao-lương con nhà phú quí ở bên này sang du-học ở Pháp, tuy vẫn có một số ít học được tốt nghiệp về các văn-bằng tú tài cử-nhân, luật-khoa, kỹ-sư v. v. Song sau khi họ thành rồi về nước cũng không khỏi mấy người ham lương cao, chức trọng mà gõ, mình vào chỗ quan-trường, thế: cũng chưa thấy có một người nào lấy cái sở học của mình đem ra mà làm những việc gì có ích cho đồng-bào xã-hội.

Nhưng mà cái hạng người đó lại còn khá, là họ đã có thành công, duy có những hạng công tử kia, chỉ mượn cái danh du học, đặng đem món tiền hằng ngàn hằng muôn sang bên ấy mà phung phá cho đã đời phỉ sức thanh-lâu kia, tửu-điếm nọ, chán rồi về nhà chẳng thấy có một cái bằng cấp gì gọi là mấy năm cha mẹ đã tốn tiền cho đi du-học.

Xem như cái kết quả học sinh du học ở Nam kỳ ta kể sơ qua trên đó tôi đã biết là dân có sang như không mà dầu nhiều cũng như không có vậy.

Hiện mấy năm nay, các nhà có học thức, hằng lưu tâm về sự giáo dục, tức như mở hội khuyến-học khắp nơi gởi gắm con sang Pháp học, cũng có động lập thêm học-trường khắp nơi, nên lấy theo cái lòng sốt sắng của các ngài thì thật là qui hóa lắm. Song chỉ e rằng, các ngài chưa hề bàn tính đến sự lập hội «Pháp-học bảo-trợ» đặng giúp đỡ cho những hạng con nhà nghèo không đủ sức học, điều đó thiệt là một điều khuyết điểm cho xứ Nam-kỳ ta.

Chúng tôi thiết-tưởng ở Nam-kỳ học bảo trợ thì có lo gì không ai tán thành, không ai vào hội, vì xét theo cái tình hình ở Nam-kỳ ta so với Trung-kỳ thì Nam-kỳ có lẽ dư dật hơn, lẽ gì Nam-kỳ không tổ-chức được một hội Pháp-học bảo trợ sao?

Mà tôi cũng đoán chắc rằng, nếu hội «Pháp-học bảo-trợ» của các ông đã thành lập ra, không hai nào có tệ như hội Pháp-học ở Trung-kỳ mà dư luận nổi lên bài bác đó vậy.

Hiện đây, tôi đã trông thấy nhiều cậu học sanh học ở bên này đã tốt nghiệp khoa Tú-tài rồi, chỉ muốn sang Pháp học thêm, hoặc học sang các khoa chuyên-môn khác, song ngặt vì gia-kế bần hàn, tiền đâu mà đa sang học phí, lại tiền đâu phải sắm ao quần, phần mua sách vở, phần chịu tiền tàu? Vì vậy mà họ phải chán ngán, phải đành chịu bó tay. Cũng có người bắt đầu đi phải đi làm thơ-ký các hãng, hoặc đi dạy mướn các trường riêng, đặng nhịn nhặp số tiền một tháng ít nhiều đặng chờ ngày đi sang Pháp học.

Tình cảnh như thế nào có ai biết không?

Sự ước nguyện chúng tôi bây giờ cần thiết nhất là ước sao các ngài đã gánh lấy cái trách nhậm đối với nước nhà sau này các ngài hẳn nên lưu tâm về việc ấy. Các ngài hô hào lên một tiếng mà tất cả con em trong xứ sẽ được hưởng phước đời đời, chẳng là một việc tạo-phước cho xã-hội cho đồng bào đó ư. Việc này mà nếu được các ngài xướng lên thì tờ Pháp-việt Nhất-gia này xin hết sức cổ động tán-thành kỳ cho đến ngày thành hiệu. Mong thay.

P. V. N. G.

Các việc lĩnh trưng và đấu giá

Đến ngày 28 mars hồi 16 giờ tại sở công-chính sẽ gọi lĩnh trưng mở rộng và sửa lại các cầu con ở chỗ km 0 đến 6, ở đường hàng tỉnh số 21 bis, ở Sơn-tây.

Công việc làm đáng 2904 $ 50.

Ký quĩ tạm 80, 00.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tự do diễn đàn

Bàn góp về «Nông nỗi nhà giáo ở thôn quê»

Tôi xem báo T. B. thấy mấy bài «nông nỗi nhà giáo ở thôn quê» của ông H. Q. Đ. và của cô Đ. T. đăng ở mục tự-do, đã cực tả những nông nỗi nhà giáo về dạy ở những nơi thôn giã quê mùa, không sót một tý ai, tôi rất lấy làm bằn đồng tình và cảm phục mỹ ý của các luận giả. Tôi chưa được cái hân hạnh làm nhà «gõ đầu trẻ», song sinh trưởng ở chốn thôn quê, làng có trường Sơ-đẳng, lại được ở gần các nhà giáo, nên các nông nỗi, biệt thỏ của nhà giáo ở thôn quê tôi được am hiểu tận tường.

Tôi tài sơ học thiển, ý kiến nông nổi, hẹp hòi; tầm con mắt trông xa không được rộng, lẽ nào dám khua môi múa mép, mà chực mở mút «lọ mầm tôm» lên trên tờ báo, để làm bận chư tôn độc giả phải bịt mắt, nút tai; song tôi trộm nghĩ: ông đốc-tờ, ông kỹ-sư... mà quốc dân ta liệt vào bậc ích quốc lợi dân, thì dám hỏi các ông ai là người thoát khỏi vòng sơ học mà nọi tiến đến những đại học đường? Vậy muốn cho nền sơ-học có kết quả hay, muốn cho sự học phổ-thông chóng phổ-cập, thì trước hết phải nhờ những nhà cầm quyền giáo dục có mô phạm giỏi giang và tận tâm về chức vụ; thế mà muốn cho các nhà giáo tận tâm về chức vụ, thì phải làm thế nào cho các nhà ấy không còn nỗi ta thán ăn-năn về nghề nghiệp của mình, để vui lòng mà dìu dắt lũ đàn em lên con đường học vấn.

Vậy, đơn hèn một kẻ thư-sinh trường Sơ-đẳng, tôi cũng dám cả gan múa dìu qua mắt thợ, vì chút nhiệt thành muốn cho nền sơ học có kết quả hay, trên khỏi phụ lòng chính-phủ mở mang, dưới khỏi phụ lòng quốc dân trông cậy, mà đánh bạo phát ra mấy lời thiển quê kịch này, chưa dám chắc đã là phải hẳn. Sự thế nên chăng thế nào, xin chất chính cùng hải-nội chư độc giả.

Tôi xem các nhà giáo, kẻ nam người bắc, tựa hồ như ai ai cũng chịu chung những nông nỗi mà ông Hoàng quảng Đức cùng cô Đào-Tuyết đã kể ra trước; tuy cái tình-cảnh mỗi nơi [illegible] như thế cả. Mà những nông nỗi ấy tôi đều được tai nghe mắt thấy, không phải là bịa đặt, sa ngoa. Cái dân phong hương tục lại mỗi nơi một khác, ở đâu biết đấy mà thôi, thì có lẽ còn nhiều nông nỗi tệ hơn nữa chứ chẳng không! Tôi thấy nhiều nơi thật là bạo tục, ngoài những nỗi ấy, nhà giáo còn nhiều nỗi khác nữa. Dân nửa mọi rợ, nửa văn-minh, ông cũng như thằng, thằng cũng như ông, các tụ, giai đình như cá mè một lứa. Ông giáo người làng họ cũng chẳng coi vào đâu, huống chi là ông giáo ở nơi khác đến làng họ, bất quá họ coi như khách qua đường mà thôi. Những chức sự trong làng, chỉ cậm cụi về cờ bạc rượu chè, nhất nhất không có ai nhìn nhận đến trường học cả. Bỏ đứng lập trường (vì quan bắt), con ra trường phá! Phụ huynh học trò thì bạc bẽo, tình sư-chủ quá người dưng nước lã, nước ốc ao bèo phần nhiều ai tại ra, có ân-cần nâng-ni mời thầy đến ở là cốt lại chữ lý-tài! Thường thường có kẻ là cha anh học trò gặp thầy chỉ giương mắt ếch ra nhìn chòng-chọc, đợi đi khỏi là buông lời xiên-xỏ. Đêm thứ tư, thứ bảy, ngày chủ nhật, thứ năm, họ có thành tâm đến chơi bấu thì thi kéo nhau hàng đàn hàng lũ, tán một vài âu chuyện suông làm quà xong rồi là móc cỗ bài trong túi ra, chia sẵn mời mọi thầy đánh! Thầy cố từ là thật tình đó! Dân sự thì quê chẳng ra quê, tỉnh chẳng ra tỉnh, khôn chẳng ra khôn, dại chẳng ra dại, dở dở ương ương, làm xằng làm bậy. Đương bữa ăn cũng đến mà tán suông, đang giấc ngủ cũng vào mà chuyện gẫu, làm cho thầy bứt-rứt trăm chiều! Lại còn có tính tò-mò, không ăn rưng ngồi rồi cũng lay thăm hỏi dò la, bới lông tìm vết, tuyên bố được một vài chuyện của thầy ra khắp chợ cùng làng là mãn chí bình sinh!.. Tiên-sinh tôi là người nho-nhã, đứng-đắn, cũng «có tính nhẫn nại, có lượng bao dung, có khoa ngôn-ngữ hoạt-bát, có tài khu-xử êm đềm» mà cũng nhiều phen phải nghiến lợi cau mày, tựa hồ như muốn đóng cửa mà chẳng buồn giao thiệp với ai nữa!

Lại còn có nơi, trông thấy cô giáo thì reo hò gọi nhau ra xem, xúm xít hàng trăm hàng nghìn con mắt chú mục quan chiêm vào, rồi buông lời bình-phẩm xỏ xiên... Gặp cái tình-cảnh ấy, dẫu cô giáo là tay thạo ở Hà-thành cũng không thể không đỏ mặt tía tai được! Đi chợ thì những nhà hàng họ bắt chẹt; nhiều bạn những con gái nhà tai mắt trong làng — hạng đã nhuộm được đôi chút mầu thành thị — đi sau cô mà dẫm lên giầy, guốc, làm cho cô phải đứng-kềnh! rồi chúng nói là vô-ý. Có có nhẽ?, chúng lại lấy thịt đè người, mà chịu tức một bề thì tức. Có từ tử thầy bực, thầy đã lựa ất hẳn cái giây liên-lạc nó giăng buộc thầy với phụ huynh chúng cũng tức góp mà phạt theo!.

Nay thử xét xem thầy giáo và dân sự hay bất bình là bởi cái nguyên nhân tự đâu mà sinh ra! Điều thứ nhất là vì những đồi-phong bại-tục, tính khí giả-man, hư-hèn của dân sự kể trên đó. Điều thứ hai là vì các nhà giáo phần nhiều còn ít tuổi, lịch duyệt chưa lấy gì làm khéo, cư-xử ở đời chưa có thể biết suy-nghĩ cân-nhắc thế nào là phải, bước chân ra đột ngột về ngay chốn hương thôn thầy thì răng trắng, búi tóc, đội mũ hay khăn xếp, mặc áo ngắn quần chùng, bàn những vệ-sinh, nói những cách-trí, hay kể truyện tự bên châu Âu, châu Mỹ, mai đọc báo những việc tự bên Đức bên Nga, nào Lư-thoa, nào Mạnh-đức, nào tự do bình đẳng, nào ái quốc hợp quần, nay bình-phẩm về nghĩa vụ của cha mẹ, mai diễn thuyết về quyền lợi của con em...

Mà các cha mẹ học trò thì răng đen búi tóc, khăn nhiễu quần thùng, áo lượt-thượt dài chấm gót, quần xắn gần đầu gối, phải dịch tả thì lễ quan ôn, bị tai hại thì đi cầu đảo, còn biết cách trí, vệ sinh là cái chi chi nữa; trông vào quyển sách quốc-ngữ tựa xơ mướp xơ lang, nhìn ngược tờ nhật báo thấy cái ô-tô lại kêu «ô-tô đổ!»; ngoài cánh đồng cày cấy, cổng làng ra vào, tưởng như không còn có đất nước nào nữa! trên chỉ biết có thần phật thánh hiền, dưới chỉ quen có luân thường đạo lý... Ngôn-ngữ, cử chỉ, tính tình đều tương phản cả. Thầy coi cái tình cảnh bình như có lẽ khó khăn, cho là chốn vô tình, giả-man, hủ mọt, muốn đứng riêng ra một phái, muốn đứng chật của lại mà không buồn chuyện trò lai tới với ai!.. Đôi bên đã chẳng được vào mộng vào khớp với nhau, lại còn tương kháng tương cự, trống đánh xuôi, kèn thổi ngược nữa. Sự chủ không thân ái tất sinh ra hiềm nghi, hiềm nghi có khi sinh ra thù hằn, rồi rút cục nảy ra bao nhiêu việc rắc rối, lôi thôi, hại cho trường cho sự học của trẻ.

(Còn nữa).

Đông-Tảo học sinh, Tú-nhân.

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

3003

Đền ơn hơn 1.000$00

(Kể từ ngày ấn-hành đến 20 avril 1927)

Bổn dược-phòng bây lâu nay nhờ ơn chư Quí-vị chiếu cố, nên các thứ thuốc mới được lưu-hành khắp xứ.

Nên lập ra phần thưởng nầy mà đền ơn chư quí-vị.

Dễ | I T U H H Ả A Ư G N D Ợ | *Lắm*

(1) Lấy mấy chữ trên đâu lại thành ra món thuốc của bổn dược-phòng.

(2) Theo sách thuốc của bổn dược-phòng chép y theo cách dùng, chuyên-trị các chứng của món thuốc ấy và giá bán bao nhiêu.

Gởi thơ ngay cho bổn dược phòng nếu trúng (có lý) thì sẽ được gởi mandat tới thưởng năm chục (50$00) chẳng sai, quá kỳ không kể.

Đại-lý: 德泰 萬草堂 Hanoi

ĐẠI QUANG DƯỢC-PHÒNG

46 bis, Tổng-Đốc Phương

(Cochinchine) CHỢ-LỚN

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,

Bản-hiệu mới nhận được crême «Vernisien» để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (verni), thứ thuốc này bôi vào láng càng để ngấm lâu da càng bóng và mềm, láng không hay rạp.

NGUYỄN-TIẾN HÂM

Bottier - Chapellier

7, Rue des Caisses, Hanoi

Hạ giá. — Giá giầy của bản-hiệu tính theo catalogue n° 8 ...

Ô TÂY: cán bọc 7$50 et 8$, cán chạm bạc 3$50, cán mùi gụ 3$, 5$29 et 5$00 vải bền, kiểu đẹp, ai không tin sẽ có giấy cam-đoan.

MŨ LIÈGE 1$80, 2$50 et 3$

Khăn xếp: lượt Tây 2$50 et 2$80; lượt Ta 0$80, 1$50 et 2$80; nhiễu Tây 2$50 et 3$.

Có bán đồ các thứ mũ dùng về mùa rét.

Nguyễn-ngọc-Linh

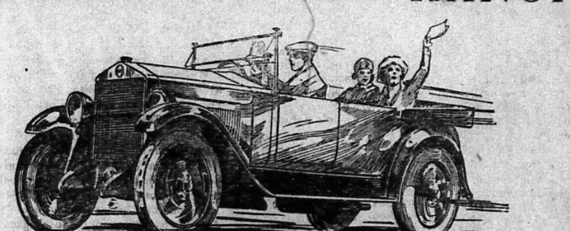
104, Rue du Chanvre, Hanoi

Mới về khăn foulards, cache-cols et écharpes bằng laine, soie và crêpe de Chine mới rất đẹp để các ông, các bà và các cô dùng về mùa rét và mùa bức Hàng đẹp và giá hạ.

FIAT 509

2150 PIASTRES

GARAGE AVIAT – HANOI

Số 79

TÂY-DU

[illegible]

Chư-bát-giới nói:

— Đồ khốn-nạn kia, mày chớ khinh cái vồ-cào này! Cái vồ cào này đầu là đồ cuốc vườn thật, nhưng thử bổ vào đầu ngươi, xem nhà-ngươi có phải bật máu mặt ra không.

Loài yêu quái nghe nói, hầm hầm nổi giận, xông lại đánh *Chư-bát-giới*. Hai bên lại xông nhau giao-chiến ở dưới nước, hơn ba mươi hợp, mà chưa phân thắng bại. *Chư-bát giới* lại giả cách thua, vác vồ-cào chạy. Loài yêu-quái đuổi theo, nổi sóng ầm-ầm, đuổi đến bên bờ.

Chư bát giới nói:

— Đồ khốn-nạn kia, mày lên trên bộ này mà đánh nhau với ta.

Loài yêu-quái nói:

— Mày giở mưu lừa ta lên trên bộ, để gọi người đến đánh giúp, nhưng mày có giỏi thì cứ đánh nhau với ta ở dưới nước này!

Nguyên loài yêu quái cũng rất tinh ranh, không chịu lên trên bộ, cứ đứng ở dưới mặt nước mà cãi nhau với *Chư-bát giới*.

Tôn-hành-giả thấy loài yêu-quái nhất định không chịu lên bộ, nóng lòng sốt ruột, lại dùng phép *cân-đẩu-vân* cưỡi mây đi ở trên không, định cầm cái gậy sắt giáng xuống giữa đỉnh đầu loài yêu-quái.

Loài yêu-quái đang cãi nhau với *Chư-bát-giới*, bỗng nghe tiếng gió, vội-vàng ngẩnh đầu lên trông thấy *Tôn hành-giả* ở trên mây, đang lừa miếng để chực đánh mình.

Loài yêu-quái tức khắc thu cái bảo-trượng tụt xuống dưới nước, rồi lặng tiếng im hơi, chẳng thấy bóng vía đâu nữa.

Tôn-hành giả bảo *Chư-bát-giới* rằng:

— Loài yêu-quái này, nó tinh ranh quá! Nhất-định không chịu lên bộ, bây giờ biết làm thế nào mà bắt cho được?

Chư bát-giới nói:

— Khó thật! khó thật! Đánh không được nó, luống những thêm nhọc vào mình.

Hai người lại trở về chỗ *Tam-tạng* ngồi mà thuật chuyện để *Tam tạng* biết rằng loài yêu-quái này khó lòng bắt được. *Tam tạng* sa nước mắt mà bảo rằng:

— Khó-khăn như thế thì ta biết làm thế nào mà qua được con sông này.

Tôn hành-giả nói:

— Sư-phụ chớ phiền-não! Bây giờ *Chư bát-giới* ở đây mà hộ-vệ sư-phụ, cũng đừng đánh nhau với loài yêu-quái kia làm chi nữa, để *Lão-tôn* này đi sang *Nam hải*, tìm đức *Quan thế âm Bồ tát* đến đây mới xong.

Chư-bát giới nói:

— Phải đấy! Phải đấy! Sư-huynh có đi thì nên nói giúp tôi một câu rằng bấy lâu tôi vẫn dốc lòng vâng lời dạy bảo.

Tam tạng nói:

— *Tôn-hành-giả* kia! Có đi thỉnh đức *Quan-thế-âm Bồ-tát* thì nên đi mau mau!

Tôn-hành-giả liền dùng phép *cân-đẩu-vân* đi sang *Nam hải*. Bấy giờ đức *Quan thế-âm Bồ-tát* đang cùng *Phùng châu long nữ* đứng ở trên bờ *Bảo liên trì* ngắm xem hoa nở, bỗng nghe báo có *Tôn-hành giả* đến. Đức *Bồ-tát* liền gọi vào hỏi.

Tôn hành-giả nói:

— Trăm lạy *Bồ tát*! Sư-phụ tôi từ khi ở nhà *Cao thái-công*, thu được một kẻ đồ-đệ tên gọi *Chư bát giới* pháp-danh là *Tôn-ngộ năng*. Hiện đã đi qua được *Hoàng phong sơn*, bây giờ đi đến *Lưu sa-hà*. Không ngờ con sông ấy là một làn nhược-thủy, sư phụ tôi khôn thế nào mà qua sông được. Dưới sông lại có một loài yêu quái. Hiện *Chư bát-giới* đã cùng loài yêu quái ấy đánh nhau ba trận ở dưới nước mà vẫn chưa thắng nổi. Vì thế tôi phải đến đây để nhờ đức *Bồ-tát* rủ lòng từ-bi mà giải cứu cho sư phụ tôi.

Đức *Bồ tát* nói:

— Con *Thạch-hầu* kia, lại hay cậy mạnh khoe tài, không chịu đem việc đi cầu kinh mà nói ra, chứ chi!

Tôn-hành-giả nói:

— Chúng tôi cứ gìn sức bắt nó để định bảo nó đưa sư-phụ tôi qua sông. *Chư bát-giới* đuổi theo xuống tận dưới nước mà đánh nhau với nó, có lẽ cũng không nói gì đến việc đi cầu kinh vậy.

Đức *Bồ-tát* nói:

— Loài yêu-quái ấy nguyên là *Quyển-liêm tướng quân* ở trên Thiên-đình bị đầy xuống trần-gian đó. Trước ta đã khuyên bảo nó cải ác vi thiện, để sau này cho theo làm đồ-đệ *Đường Tam-tạng*. Vậy nếu nhà-ngươi nói rõ việc đi cầu kinh thì tất sao nó cũng phải qui-thuận, và xin theo làm đồ-đệ.

Đức *Bồ tát* nói xong, liền gọi *Huệ-ngạn* đến trước mặt, trao cho một cái bảo-bối hồ-lô (Quả-bầu) mà dặn rằng:

— Ngươi đem cái hồ-lô này theo *Tôn ngộ-không* đến *Lưu sa-hà*! Cứ đứng trên bờ sông mà gọi tên «*Sa-ngộ-tĩnh*» thì tức-khắc loài yêu quái ấy phải nhô lên, rồi đưa nó lại, để cho nó theo *Đường Tam-tạng*. Nó vốn lại lấy cái chuỗi tràng có chín cái sọ đầu-lâu kia, đem thả xuống nước, theo hình «*Cửu cung*» và đặt cái hồ-lô này ở giữa, thì tự khắc thành ra một chiếc pháp-thuyền, có thể chở cho *Đường Tam-tạng* đi qua *Lưu sa hà* ấy.

Huệ ngạn vâng lời, đem cái hồ-lô đi theo *Tôn hành-giả*. Hồi lâu, đi đến *Lưu-sa hà*. *Chư bát-giới* trông thấy, liền bảo *Đường Tam-tạng* chạy lại để nghênh-tiếp. *Huệ ngạn* chào *Tam-tạng* và *Chư bát giới*. *Chư bát-giới* hai ba lần tỏ lời cảm tạ.

Tôn-hành-giả nói:

— Chúng ta không nên nói chuyện phiếm, hãy ra bờ sông mà gọi loài yêu-quái xem sao.

Tam tạng nói:

— Sao lại gọi được nó?

Tôn hành giả đem mấy lời của đức *Quan-thế âm Bồ-tát* thuật lại cho *Tam-tạng* nghe. *Tam tạng* xiết bao mừng-rỡ, vội-vàng chắp tay lễ [illegible] vái để cảm tạ đức *Bồ-tát*.

Tam-tạng lại chắp tay thi lễ mà nói với *Huệ ngạn* rằng:

— Xin ngươi hết lòng mà mau mau ra giúp cho.

Huệ ngạn tay cầm cái hồ lô, cưỡi mây đứng ở trên mặt nước, cất to tiếng lên mà gọi rằng:

— *Sa ngộ-tĩnh! Sa ngộ tĩnh!* Người đi cầu kinh đợi đây đã lâu, sao ngươi không đi theo?

Loài yêu-quái đang lặn ở dưới nước, bỗng nghe có người gọi đến pháp-danh của mình, lại nghe nói người đi cầu kinh đang đợi ở đó, vội vàng nổi sóng nhô lên thì trông thấy *Huệ-ngạn*.

Loài yêu quái mừng-rỡ, cúi chào *Huệ-ngạn* mà rằng:

— Chúng tôi không kịp nghênh-tiếp, xin ngươi tha tội cho tôi-lỗi cho. Chẳng hay đức *Quan-thế âm Bồ-tát* có đến đó chăng?

Huệ-ngạn nói:

— Sư-phụ ta không đến, có sai ta đến bảo nhà-ngươi đi theo làm đồ-đệ *Đường Tam tạng*. Lại bảo nhà-ngươi đem cái chuỗi tràng có chín sọ đầu-lâu kia thả xuống dưới nước mà đặt cái hồ-lô này vào giữa, tức phép cửu-cung, kết thành một chiếc pháp-thuyền, để chở *Đường Tam-tạng* đi qua làm nhược thủy.

Sa ngộ-tĩnh (tức là loài yêu-quái vừa nói ở trên) hỏi:

— Người đi cầu kinh bây giờ ở đâu?

Huệ ngạn trỏ mà bảo rằng:

— Đang ngồi ở trên bờ kia!

(Còn nữa)

NÊN MUA ĐỒNG HỒ THẬT TỐT CHẾ TẠO Ở BÊN TÂY

LIP

Bảo hành 3 năm
Giá bán. 13$00
Bán tại nhà CHABOT Hanoi
Ở xa hàng gửi theo cách lĩnh hóa giao ngân

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ tư 23 Mars 1927
TÔ THỊ VỌNG PHU

Xem sự tích này mới hiểu rõ câu ca Đồng-đăng có phố Kỳ-lừa có nàng Tô-thị có chùa Tam-thanh.

Tối thứ năm 24 Mars 1927
CHỌN ĐÁ THỬ VÀNG
Hài kịch
Chèo cải-lương

Tích này có nhiều câu văn giọng hát nghe rất lý thú lại có nhiều chỗ khôi hài không thể nhịn cười được.

Mấy điều khuyên về cách đề-phòng bệnh đau mắt

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi khi có đại hội đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ tại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhử mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản-hiệu đã đến tận quan danh sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn đề chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà tra vào mắt không đau. Thuốc chế theo đơn ấy chính là thuốc:

COLLYRE JAUNE
selon formule du Docteur CASAUX
Hiệu bào chế CHASSAGNE
Lafon và Lacaze
bào-chế đệ nhất hạng tại Đại-học-đường Paris, kỹ-nghiệp
Phố Paul-Bert, Hanoi

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB
32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn—Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3063

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Cáo bạch

Chèo cải-lương
CÂU CHUYỆN ĐỜI NAY THỨ II
CÂU CHUYỆN ĐỜI NAY THỨ II

Cũng của nhà danh-sỹ soạn ra vở *Câu chuyện đời nay (sự tích thầy thông Nguyễn-Bình)* diễn 2 lần trước được các quý khách hoan nghênh lắm và có lời khen bản hội và soạn giả đăng trong báo Trung-bắc-tân-văn hôm 15-3-1927. Vậy soạn giả xin vui lòng xuất bản vở *Chèo cải-lương* CÂU CHUYỆN ĐỜI NAY THỨ II *(sự tích thầy khóa Trần Hanh)* này mà biểu bản hội để cảm tạ các quý khách. Vở này có linh 30 điệu ca và giọng hát rất hay có lý thú, lại có phần vui trò hơn vở trước và có bổ ích về luân lý trong gia đình. Hiện nay bạn hát đang hết sức luyện tập.

Và nay mai bản hội sắp suất bản *Chèo cải-lương Chữ trinh Thúy Kiều* có bốn hồi của ông tú Hoàng-Sơn soạn có nhiều giọng ca ngâm và điệu hát mới rất hay mà không lấy qua một câu văn nào trong truyện Kiều của cụ Nguyễn-Du cả, bao giờ diễn bản hội sẽ trình các quý khách biết.

Tối thứ tư 23 Mars 1927
UYÊN ƯƠNG GIAI NGẪU

Sự tích rất lý kỳ cảnh nào cũng vui trò và hát nhiều lối khác nhau rất hay.

Tối thứ năm 24 Mars 1927
TẨY HỒ CÔNG CHÚA

Có cảnh các loài thủy tộc đi đón công-chúa về thủy cung trông rất rực rỡ.

Tối thứ sáu 25 Mars 1927
BICH CÂU KỲ NGỘ

Cảnh đầu có chỗ du tiên rất đẹp và hát nhiều giọng rất hay.

3008

Nhà Ba-chuông
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay sì kém huyết sinh ra rác phổi, làm cho hay ho mệt.

ẤY LÀ: THUỐC ĐIỀU BỔ HUYẾT
MÁU BỔ 1$40

Furan — BÁN CHIÊU HÀNG — Perveneche

Đại giảm giá

RẺ NHẤT — **Hạ hơn giá bên Pháp** — TỐT NHẤT

Kể từ ngày 15 Mars đến ngày 15 Avril mà thôi

XE ĐẠP PERVENCHE	Khung gập, men đen, chỉ vàng, *jantes* nửa kền, tay cầm kiểu Anh, một cái hãm lịch-sự, có xà-cốt, có bơm, có chuông, có carter, bảo đảm một năm, rất nhẹ, giá đáng 60$00, bán	35$00
	Cũng kiểu ấy, hai hãm lịch-sự	36.00
XE ĐẠP FURAN	Cũng kiểu ấy, rất bền, pneus MICHELIN	38.00
	Cũng kiểu ấy, hai hãm lịch sự	39.00
	Cũng kiểu ấy, hai máy hãm lịch-sự, men mùi, vàng, đỏ	40.00
	Cũng kiểu ấy, hãm độc kiểu Anh, và yên hạng nặng	42.00
XE ĐẠP S. A. F.	Xe đạp kiểu đại lịch-sự, men xanh, queue de billard và manchon rouge, hai hãm đại lịch-sự, yên hạng nặng, pédales bằng cao-su, moyeux và carter lịch-sự, giá đáng 72.00, bán có	45.00
	Cũng kiểu ấy, hãm đôi kiểu Anh, đèn điện	51.00

100 người mua xe FURAN hay S. A. F. đầu tiên, sẽ được tặng một cái đèn đất đẹp.

100 người mua xe PERVENCHE đầu tiên sẽ được tặng một cái *pompe nickelée*, và một cái *timbre Coucou, 2 sons*, hay một đôi *pédales caoutchouc*.

Mua ngay để được đồ tặng (chỉ ai giả tiền ngay hay mua cách lĩnh hóa giao-ngân, mới được tặng). Vì sau ngày 15 Avril 1927, hết vụ chiêu hàng thì giá tăng lên 20 %.

M. DEBIOLLE, đại-biểu, 116, Avenue du Grand Bouddha, Hanoi.

Có gởi hàng theo lối lĩnh-hóa giao-ngân. — GIẤY NÓI SỐ 520 3057

Cái nạn ô-tô. — M. Gar'eu coi nhà pha ở Thái-nguyên về Hanoi khai rằng khi đi ô-tô còn cách 2 kil. đến phố Đa-phúc thì đụng phải một người đàn bà bị thương và một cái xe hàng bị hư hỏng.

Bội tín. — Nguyễn-kim-Khôi tùy phái ở hiệu H. I. P. bị thưa bội tín của M. Nguyễn-văn-Thi thư ký ở sở ấy một món tiền là 120 đồng.

Mất trộm. — Mme Hồ-thị-Sâm tức thị Hai ở con đường số 89 số nhà 4 bị kẻ trộm vào lấy mất 8 chiếc xuyến đáng giá 170 đồng.

Xây cống. — Vì phải xây cái cống ở đoạn đường từ đường Van Vollenhoven đến phố Cột-cờ, nên từ ngày 24 mars đến 24 juin 1927 khúc đường ấy không ai lại được.

Cáo tin vặt. — Ng-thị-Nha 54 tuổi ở đường Bườn ăn cắp một cái ví da của M. Bùi-văn-Chinh, Ng-văn-Vinh, an 11 18 tuổi ở Toanh-giám bị kiện là ăn trộm tre của M. Ng-văn-Cv. ở phố Reinach đều phải bắt giam để xét hỏi.

— Theo lệnh quan Biện-lý Hanoi sở mật-thám đã cho xét về một việc bội-tín của một công ti Kê-bao mất 401p. 65.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Mất xe đạp. — M. Phạm-văn-Trử, làm việc tại Đông-Pháp ngân hàng có đơn trình mất trộm chiếc xe đạp hiệu « Terrot ».

Độ này thường xảy ra lắm người mất xe đạp, hình như bọn ăn cắp xe đạp có kẻ đáng, không còn coi ai ra gì nữa. Có ý nghiệm ra thì những xe đạp mất cắp ít khi tìm thấy; xem thế đủ rõ chúng có một nơi riêng để sửa chữa lại những xe mà chúng đã lấy được, cho mất dấu tích không còn ai nhận ra vậy.

Mất trộm. — M. Hà-văn-Ngọc làm nghề thợ may ở số nhà 69 phố Paul Bert bị mất trộm một mẻ rất nhiều đồ vật, tất cả đáng giá 74 đồng bạc. Việc này đã đem trình để sở Câm cho dễ xét.

NAM-ĐỊNH

Thưởng-hàm. — M. Nguyễn-liên-Phương, nguyên chủ sát sinh ở Vụ-bản, dịp xuân thủ đám ăn vừa rồi mới được thưởng hàm cửu phẩm. Trước đây M. Phương đã được thưởng một đạo tưởng lục, hai cái kim tiền và một đạo kim-khánh nay lại được thưởng hàm. Vậy có lời mừng ông. C. lại cáo

HẢI-DƯƠNG

Lại phường ăn cướp cơm chim. — Bản quan sở tiếp được bức thư của mấy người dân lĩnh chẩn ở xã Hàn-thượng thuộc huyện Cẩm-giàng ta thán về sự thiệt thòi trong khi lĩnh chẩn. Đại ý nói là khi khai những người nghèo đói để lĩnh chẩn trong hai thôn thì khai những 120 phiếu nhưng khi đem về làng thì lại chỉ phát cho có bốn mươi người, mà nào có phát được đủ số đâu, còn thì không biết đem đi đâu cả. Có một điều lạ nữa là trong thư lại nói là ai có biện được 0$20 thì mới được khai tên đi lĩnh một kỳ.

Nếu quả như vậy thì thực là nỡ lòng ăn cướp cơm chim, vậy mong rằng hội đồng trung ương Hanoi để ý xem xét cho sự thiệt thòi của bọn dân lụt ấy là vì đâu.

BADONG

Một hội mới thành-lập. — Trong số báo hôm qua đã đăng tin về hội «Hà-đông Chấn-hưng mỹ-nghệ hội» do các bạn công nghệ Hà đông mới tổ chức đã thành lập có quan công-sứ và quan tổng-đốc bản tỉnh tán thành. Hội quán lập ở tỉnh-lỵ, trên bờ sông Nhuệ giang; kiến-trúc theo kiểu Nam-Việt trông thật thanh-nhã, trong nhà hội có thiết một gian rộng để bày các hàng đấu-xảo. Gian này chẳng bao lâu ta được trông thấy các công-nghệ do các tay thợ tinh xảo Hà-đông làm ra, như nghề dệt vải, lụa, nghề làm đen, nghề thêu, nghề làm đồ ngà, đồi mồi, nghề chạm bạc, nghề đồ gỗ v.v.

Hội này thành lập ngày nay thật hợp thời ta mong rằng một ngày một thịnh-đạt để chấn-hưng lấy công-nghệ nước nhà.

Nhân dịp này có một cuộc đấu-xảo các hàng vải, vóc và đen có mở trong những ngày 27, 28 29 mars này ở một gian riêng. Vào xem phải trả tiền.

Người Tây	0$50
Người Nam	0.20

CHAUFFEUR Ô-TÔ!!

Cần một người chauffeur thật rồi và cẩn thận biết chữa cả máy nữa. Phải có bằng độ 5 năm rồi mới được.

Lại hỏi M. H. Ellendt ở Rue de Colomb, số 51, Hanoi từ 5 h. đến 7 giờ chiều.

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng

XE-ĐẠP TERROT:	
Thượng hảo hạng	75$00
Hạng đi đường xa B.	68.00
Hạng đi đường xa A.	66.00
XE-ĐẠP ALCYON:	
Thượng hảo hạng	72.00
Hạng đi chơi	66.00
Hạng đi đường xa	54.00
XE-ĐẠP « DRAGON D'OR »	50.00

3036

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0$80

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
51, phố Paul-Bert, Hanoi

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, sưng dạ dày, đau dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$10

Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi 3001

HỠI CÁC NHÀ MẮC BỆNH XUYỄN, BỆNH HEN!

Đừng thấy mắc bệnh mà đã nản lòng, nên dùng thuốc ABYSSINIE EXIBARD (REMÈDE D'ABYSSINIE en POUDRE) bằng bột, bằng thuốc lá hút, tất thấy dễ chịu ngay, và khỏi tức-thì.

Để bột trong một cái đĩa, hoặc trên một mảnh kim-khí mà đốt, rồi thở cái khói thuốc, thì lập tức đỡ ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy kiến-hiệu lạ thường. Hút thuốc cuốn Abyssinie Exibard (CIGARETTES d'ABYSSINIE EXIBARD) cũng hiệu-nghiệm lắm.

Trên cái băng quấn chung quanh hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiệu:

FUMIGATION
MARQUE DÉPOSÉE

Có bán tại: H. FERRÉ & Cie, 28, Rue Richelieu, Paris.

Gởi bán tại BLANC, Hanoi / MONTÈS, Hanoi

正號金泰獅子
茶名
KAM-TAI
Marchand de thé de Chine

[illegible]

HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.
HANOI: Số nhà 5, Phố hàng Ngang, Téléphone 4..

記 YỤ-KỲ 裕
39, phố hàng Ngang, Hanoi

Có bán đủ các thứ đồ vàng bạc, châu-báu, đồng-hồ, nhãn-kính, đồ xứ, vân vân.

Công việc làm rất khéo, giá bán tính rất hạ.

Giấy nói số 629

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn được khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urotormine

Giá 1$30 một hộp

Rượu bồ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ *« Tonique Tonkinois »* là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe
và lập dưỡng sức lực lại

Agents généraux en Indochine: CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Trong nhà trong cửa
ai ai
cũng phải có sẵng
THUỐC HƯƠN
PASTILLES
VALDA
đặng Khi, có con nít đi học,
Khi có ông già bà cả ra vô,
Cũng có người phải đi ra,
tới sở làm,
THÌ ĐEM THEO TRONG MÌNH
hoặc ngậm chothong cổ thong hơi
Khoẻ bịnh,
hoặc ngậm mà trừ bịnh.
như Khi sổ mũi, đau cổ, mệt thở,
ho đàm, tức ngực, vân, vân.
MÀ NHỚT LÀ PHẢI NHỚ
dùng lấy một thứ
THUỐC HƯỜN
PASTILLES
VALDA
mà thôi
bán đựng trong hộp
coi trên nhãn phải có hiệu chữ
- VALDA -
MỚI THIỆT PHẢI

ĐỒ KIM-HOÀN
BIJOUX GOLDTUBÉ
Dùng rồi lại bán lại 1 fr. một gam
2 fr.00
Tiền cước : 0.60

Các thứ nhẫn gọi là BAGUES ECUSSON trên này, thực là chắc chắn đúng tuổi. Có khắc hai chữ đầu tên, hoặc khắc cả tên như « MARIE » « SUZANNE », « SOUVENIR », giá : 1 $. 75. Xin quý-khách biên rõ cỡ cái kiểu nhẫn muốn mua. Hôm nay các ngài mua một cái nhẫn, nếu các ngài không ưng ý, thì chuyển tên con bản hiệu sẽ tiêu lại trả.
Giá như cái nhẫn, thì các ngài lấy một miếng giấy bồi, khoét một cái lỗ vừa đầy lăn nhẫn. Khi gửi một cái mandat 2 fr.30, đến hiệu
BIJOUX GOLDTUBÉ, Rayon N
211, Rue Lafayette-Rezonat, PARIS
thì chuyển tên xin của ngài sẽ nhận được cái nhẫn và quyền Ca-ta-lô có vẽ những đồ tặng.

NHÀ BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets
3001

Các ngài chớ nên quên rằng mùa đông năm ngoái thuốc ho

Sirop Nofal

đã chữa khỏi biết bao nhiêu người về các bệnh như là:
Cảm, đau cuống phổi, ho gió, ho rát cổ, vân vân...
Thứ thuốc này hay, nên bán mạnh lắm.

Chai lớn giá : 0$90

Bán tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
59, Rue Paul Bert, Hanoi
3002

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng :

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là :
Đau tỳ vị, bệnh dạ, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán : **0$85** một lọ

Bán tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
59, Rue Paul Bert, Hanoi
3002

Thế nào là bệnh trĩ ?

Bệnh chĩ là mọc mụn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt quí lưu tâm giới thiệu cho vạn tạ.

TRƯƠNG-QUÍ-LÂM
Trĩ khoa y-sinh
3053 *7, Hàng Buồm, Hanoi*

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

HỠI CÁC NGƯỜI MẮC BỆNH TRĨ, nếu các ông đã dùng đủ các môn thuốc rồi mà chưa khỏi tôi xin giới thiệu thuốc tôi **POMMADE ROYER**, công hiệu ngay lập tức mà chắc chắn khỏi hẳn.
Ở Hanoi : nhà thuốc LAFON & LACAZE.

NHÀ BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, ruột kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc :

Peptonate de fer MONTÉS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy đợi.

Giá tiền **0$90**

XIN LƯU-Ý — XIN ĐỌC

QUÀ BIẾU
CỦA HIỆU BÀO-CHẾ **CHASSAGNE**, 59, RUE PAUL BERT, HANOI

Nhân dịp tết nguyên-đán. — Kể từ ngày mùng mười cho đến 30 tháng giêng ta ai mua thuốc tới 0$50, bản-hiệu sẽ biếu một lọ nhỏ rượu bổ.

VIN TONIQUE RÉGÉNÉRATEUR
CỦA GIÁO-SƯ J. E. WATSON
là một thứ thuốc bổ rất mạnh nhất để trị các bệnh huyết-suy ; đau gân, bệnh ghịp, bệnh sốt rét rừng.

AI MUA THUỐC TỪ 2$00
trở lên, tuy theo món hàng mua nhiều ít, bản-hiệu sẽ biếu một lọ rượu mùi rất quý, hoặc một lọ nước hoa Piver, hoặc một con giao cọc Apollo, hoặc một lọ nước hoa thượng hạng của nhà Giraud hay nhà Moulinard.

NHỮNG CÁC QUÝ-KHÁCH Ở XA
gửi thư về mua hàng mà có gửi liền đủ số hoặc suýt soát thì cũng được phần biếu. E. LAFON & R. LACAZE, Successeurs

Ta chỉ hút thuốc-lá
HIỆU
MÉLIA
mà được
KHOÁI-TRÍ và TINH-THẦN !

BAO GIẤY ĐỎ CÓ ẢNH MŨI ĐẸP
MARINA
BAO GIẤY TRẮNG HIỆU KIM-CƯƠNG
DIAMANT

Bán tại : L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom Penh.
3007

DELEULE ET DETOUILLON
76, Rue Jules-Ferry, Hanoi

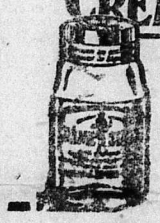
Súng và thuốc đạn Hiệu « *Verney Carron* »
MUỐN HỎI TIN TỨC GÌ HÃY GIA CẢ SẼ TRẢ LỜI NGAY

NHỮNG VẾT XẤU Ở NGOÀI DA
cũng là diện-mạo giả đi,
là bởi các chất
dựng nên da khô đi.
THỨ CRÈME SIMON

CRÈME SIMON
PARIS

giữ cho da mềm mại, giữ cho người trẻ và đẹp luôn. Trừ được hắn nặng, bệnh cảm thử, và các dầu sâu bọ đốt, vân vân.

Phấn và xà-phòng Simon

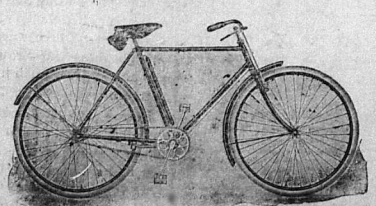
BOLINDER'S
MÁY MỐT-TƠ CHẠY BẰNG HUILE LOURDE

Máy mốt-tơ tàu thủy.
Máy thụt dùng để lấy nước vào ruộng.
Máy điện-khí.

Máy này chạy rẻ gấp 10 lần thứ máy chạy bằng Et-zăng

Hỏi tại : M. Jacotot, Hôtel Continental, Saigon

GRANDS MAGASINS REUNIS
PHỐ PAUL-BERT — HANOI

Xe đạp « MORO » lắp thành xe, bánh, roue libre, garde roue, frein. . . . . Prix : **32$00**

Xe đạp « MORO » course, Tour de France, toute montée, moyeux à ailettes. Exceptionnel. . . . . Prix : **48$00**

Hiệu bào-chế J. BLANC
L. BLANC kế-nghiệp
Lập tự năm 1886, tại thường gọi là hiệu thuốc Lập-Hồng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin
GIÂY nói số 59

TÊN ĐÈN ĐỒ MÀ HỎI :

ERO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dẫn bà ở cữ* . . . . . *Một lítre :* **2$40**
Trước khi ăn cơm uống một cốc con.
ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai :* **1,25**
GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* **1,25**
Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.
SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm* . . . . . *Một chai :* **1,25**
GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều.* . . . . . *Một chai :* **0,20**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu
1003

BANQUE DE L'INDOCHINE
ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG
東法滙理銀行
SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi : 21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 13 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1923, 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH : Francs **72.000.000**
TƯ BẢN NỘP RỒI : » **68.100.000**
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN
NGÀY 30 JUIN 1294 : » **81.089.020**

Chánh quán tại : Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann
Chánh trị-sự : M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự : M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.
Tổng chủ nhiệm : M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des litres).

Hiệu viết tắt để gởi điện-tín : INDOCHINE. 3048